

Ferrat. in forma seq. n. 2. vers. audeat. Masuer. in pract. rubric. de sequest. s. uem creditor. Rebuff. de liter. oblig. art. 6. gl. 3. n. 64. Gallel. ad for. Came. p. 2. q. 3. ad 4. p. Camer. oblig. n. 3. & 4. Guid. Papae dec. 219. Ciof. conf. 63. n. 1. vol. 2. Cancr. variar. resol. 2. c. 4. a. n. 19.

153 Hinc etiam queritur, an depositarius reddens depositum, de mandato iudicis liberetur, licet pars cuius est non vocetur, iudexque jubeat reddi alteri; an & quas diligenter facere teneatur, & an debeat appellare, vide Greg. Lopez in l. 3. tit. 3. p. 5. gl. 1. ubi late post Bald. in l. si. C. de bon. auth. jud. pos. per text. illum, idem Greg. in l. 4. tit. 14. p. 5. verb. mandam, ubi agit etiam an debeat appellare, & post eundem Greg. idem tractat, Azev. in l. 13. tit. 9. novae recop. fol. 357 Don. Joan. del Castillo quodam controvers. l. 3. c. 59. sub n. 40. vers. Greg. Lop. & vers. Alphon. Azev. f. 594. a tergo, & factem hoc casu requiri appellationem interponendam ab ipso depositario, si alteri quam ei, qui deposuit, depositum reddi, iudex decernat, tenet Azev. in rubr. tit. 12. l. 4. n. 11. f. 376.

154 Et an debitor, cui iustus est a iudice, ne solvat suo creditori, vel quando per iustum iudicis iubentis, ut alteri quam suo creditori solvat, debeat appellare, & contradicere, & an debeat uti omni diligentia, ne debitum exigatur ab eo, vide latissime Afflic. dec. 328 per totum, & utriusque decis. 150. ex n. 8. & seq. n. 17. & seq. usque ad fi. decis. B. & Castl. in l. creditor. ff. de solutio. Rom. conf. 87. Alex. conf. 15. in fi. l. 2. Bald. in l. falsus. C. de furt. & conf. 485. viso instrum. l. 4. III. in conf. 26. l. 3. Aret. in conf. 35. Raphael Cuma. conf. 185. Carol. Ruin. conf. 147. n. 19. l. 1. & in conf. 167. & in conf. 171. l. 4. Avend. in diction. verb. fuerca. Mart. Ant. de Mor. 1. p. n. 27. Grat. conf. 127. l. 1. Guid. Pap. dec. 340. non debet. Marfil. in rubr. de fideiussor. n. 186. Did. Perez. in l. 3. tit. 10. l. 4. ord. q. 15. colum. 1144. Menoch. de arbit. l. 2. cas. 137. qui multa in proposito tradit, & ipse Menoch. in conf. 68. per tot. l. 1. Ursill. in addit. ad Afflic. d. dec. 150. n. 6. & d. dec. 328. n. 1. Ant. Gabr. com. concl. l. 3. tit. de solutio. concl. 11. Rebuff. in tract. de lit. oblig. 10. l. 1. art. gl. 3. n. 64. Rot. Genuens. dec. 33. n. per tot. Hip. Rim. conf. 506. n. 29. & 30. l. 5. latissime Carol. de Graff. in tract. de exceptionib. except. 25. ex n. 29. cum multis seqq. Ant. Thesaur. forens. l. 2. q. 54. per tot. Borgn. Cavalca. dec. 20. n. 21. p. 2. Jacob. Cancr. var. resol. p. 2. c. 4. de sequest. & em. n. 19. & seq. Anton. Fab. ad tit. C. de solut. diffinit. 9. fol. 1057. Sera. privit. jur. priv. 47. ex n. 10. cum seqq. Parlad. l. 2. rerum quodam. c. fia. 5. p. 17. n. 8. & 9. Jo. Petr. Fontan. in eom. de pactis nuptial. claus. 3. gl. 2. ex n. 42. usque ad n. 49. f. 15. Ant. Gama dec. 285. Guttier. pract. quast. l. 1. q. 113. per totam, ubi allegat ad hanc quaestionem, text. in l. au. Prator. s. permitt. ff. de quast. & aliorum Doctorum dicta referens, nihil tamen resolvens, late prosequitur Domin. Joan. del Castillo. quodam. contrrov. juris. l. 4. c. 59. a num. 29.

155 Et quod teneatur antequam solvat, omnem adhibere diligentiam ne solvat alteri quam creditori, & quod illi teneatur denunciare debitor, probant post Grav. Men. ubi proxime l. 2. cas. 137. n. 16. Petr. Surd. conf. 345. n. 5. & 6. l. ubi alios allegat, late Joan. Gutier. pract. l. 1. d. q. 113. a n. 4. & n. 15. eodem, l. 1. q. 81. ex n. 10. usque ad 17. Castill. ubi proxime sub d. n. 40. in pluribus versiculis, Parlad. ubi supra.

Et quod quando debitor fuit in mora, solvendi suo

creditori, non liberetur per resistentiam & contradictionem sequestri, quia tunc illa mora praeponderat, tenet Menoch. de arbit. l. 2. cas. 137. a n. 24. Castill. sub d. n. 50. vers. Jacob. Menoch. tenet etiam Fontanel. de pactis nuptial. claus. 3. gl. 2. ex n. 42. f. 15. usque ad n. 49. Affl. decis. 150. Rota Genuens. dec. 61. n. 6. & 9. Borgn. Caval. dec. 25. n. 1. p. 2. Cancr. var. resol. 2. p. c. 4. n. 24. Gutier. in d. q. 113. n. 3. ubi loquitur debitorem, cui ante moram sit sequestrum, teneri resistere, & facere quicquid ei sit possibile, in fi. f. 595. dicitur sequestrum, & factum revocaretur; qui alias, si sponte solvit, cui iudex iussit, vel agnovit dictum sequestrum, non liberatur, per d. l. au. Prator. s. permittitur, ff. de minor. sequitur D. Joan. de Castl. supra vers. denique & ultimo loco.

Et quod debitor liberetur si solvat iudici, aut apponenti exequenti, factam solutionem legitimam reputari, & debitorem liberare, tenet Parlad. lib. 2. rer. quodam. c. final. 5. p. 17. n. 10. quem sequitur Castell. ubi proxime d. c. 59. sub n. 40. vers. Joan. Parlad. in fi. f. 595. circa quod dicit Rebuff. in tr. de sent. execut. art. 7. gl. 15. n. 7. quod si executor fuerit datus ad vendendum & pretium recipiendum (quod tamen periculosum, dicit ille) si is vendiderit, & pretium receperit, liberabitur emptor, quia legitime solvit, parendo mandato iudicis, sed executor tenebitur domino, cuius bona sunt vendita; allegat Bal. in l. 3. s. si executor. ff. de negotiis gestis, argum. l. stipul. sum mihi s. 1. ff. de solut. melius facit l. si ob causam, de evict. qui Rebuff. in apparitore videtur ex his requirere mandatum iudicis ad recipiendum pretium, quod pro nunc non examinam.

159 Circa hanc materiam notandum erit, quod evicta re in solutum data pro debito pecuniario, five per adjudicationem iudicis, five partis, non agitur ex actione primava competenti ex primo contractu, quia ipsa extincta fuit, & sublati, sed tantum ex actione, utili exemplo. P. Surd. dec. 266. n. 1. cum seqq. & dec. 113. n. 3. & conf. 145. n. 29. & 21. cum seqq. & supra lib. 1. post Tiraquell. & plures quos allegat Gratia. discept. foren. cap. 3. ex n. 14. usque ad n. 23. late Fabius de Anne in conf. 35. & in conf. 90. Masfrill. dec. 120. Doctor Felicia. de Solis in appendice ad comment. de sensib. 2. tom. 161 cap. 5. n. 16. f. 301. D. Joan. de Castill. quodam. contrrov. jur. lib. 4. cap. 59. a n. 51. cum seqq. qui etiam probant, utile esse, quia hoc casu priores fideiussores, & pignora liberantur, quia late de materia tractant, quando evicta re, & semel extincta actione liberentur priores fideiussores, de quo plurimi citati ab eodem Castell. ibi.

162 Tamen cautela erit, ut creditor periculum hoc effugiat, ut sibi prospiciat protestatione, quod re evicta sibi remaneat integra, & illata actio primava, quia tunc ex ea protestatione conservat illam, & re evicta poterit expediri adversus fideiussores, & tertios pignorum, & hypothecarum possessores probant Solis, Grati. & alii citati per Castell. n. 54. ex Cepola, cautel. 123. qui late hanc materiam post alios prosequitur videndus.

163 Uterius animadvertendum erit, quod creditor evictionem pignoris venditi non debet regulariter, probant l. 1. & 2. C. credit. evictionem pignoris non debere, l. si. tit. 13. p. 5. dummodo concurrant requista ab eisdem iuribus, & Doctoribus desiderata, quae tradit Gregor. Lopez in l. si. tit. 13. p. 5. gloss. i. deduxerunt quoque, atque exornarunt Doctores communiter ad d. tit. C. creditorem evictionem pignoris non debere, ubi eleganter Jacob. Cujacius, & Hug. Donel. videndi omnino, Signorol. in conf. 90. n. 26. Silvan. in conf. 101. Duén. reg. 169. Plot. in l. si quando n. 468. C. unde vi. Decius in conf. 449. n. 37. & 38. Franc. Mor. q. 926. p. 2. Vincent. de Franc. dec. 239. p. 2. Franc. Viv. dec. 24.

164 & 152. p. 1. Fabius de Anna in conf. 37. & in conf. 90. n. 12. & seqq. Peregr. de fideicom. a 35. n. 19. & dec. 31. n. 5. Steph. Grat. dec. 175. ex n. 1. Ozalc. in conf. 33. Arifim. Tapat. variar. l. 2. tit. creditorem evictionem pignoris non debere, fol. 239. Magon. dec. 32. Rota Flor. Paer Lud. Molin. t. 2. de iust. & jur. tr. 2. disp. 538. ex vers. superest explicimus, fol. 1825. in fi. & 1826. & vide etiam fol. 1827. Fulv. Pac. in tract. de empt. & vend. n. 254. fol. mihi 244. J. Baptist. de ratione quotae, q. 14. n. 6. Alex. Trentacinq. var. l. 3. tit. de empt. & vend. resol. 17. fol. 278. Card. Domin. Tulc. pract. concl. jur. tom. 2. lit. E. concl. 359. fol. 285. Ant. Faber. de error. pragmat. decad. 10. error. 5. & melius error. 10. ubi vide omnino & ad d. tit. C. creditorem evictionem pignoris non debere, de fin. 1. & tribus seqq. ex 1085. D. J. del Castill. lo quodid. controver. l. 4. c. 42. num. 68. cum seqq. pignoris venditionem legitime factam per creditorem non impeditur per appellationem debitoris, divi supra 3. p. c. 6. n. 33.

165 Unum tamen advertit Ant. Faber. de error. pragmat. decad. 1. lib. 1. error. 10. fol. 26. ubi dicit, titulum C. creditorem evictionem pignoris, non pertinere ad hunc casum, quo venditio fiet per iudicem urgente creditore, sed ad eum potius, quo venditio facta sit per creditorem ipsum iure creditoris, & sic quod pragmatici passim abutuntur eo titulo, ut probent 166 distractis pignorum auctoritate iudiciali, postulante creditore, si ea pignora postea evincantur, creditorem de evictione non teneri, si non fuerit in dolo, interveniente autem dolo teneri, sed decipi manifeste, ea ratione, quod cum venditio fit auctoritate iudicis, quasi nomine debitoris, ut creditori solutionem urgenti satisfiat, ab ipso debitore facta intelligatur, quandoquidem factum iudicis est factum patris, l. 1. & 2. C. si in caus. jud. pig. capt. sit, apparet alium quam debitorem, de evictione teneri non posse l. si ob causam, 13. C. de evictio. quod latissime examinam Castell. ubi proxime d. cap. 42. fol. n. 71. n. 10.

168 Queri etiam potest, ad mei instantiam iudex arrestitit, seu sequestravit mulam, quam quidam debitor forensis in hospitio habebat, probat ille debitor, praefatam mulam suam non esse, sed se conductam habere, an sequestrum sit relaxandum & revocandum? Respondetur, quod sic, Rebuff. in confut. Regii tit. de lit. oblig. art. 6. gl. 3. n. 52. Jacob. Cancr. var. resol. 2. p. 4. n. 28. Et ratio est, quia sequestrum in re aliena factum non valet, sed debet fieri in propriis bonis, ut affirmat Alex. conf. 6. num. 1. vol. 4. Cancr. loc. cit. Caroc. de sequestro, p. 3. q. 8. n. 1. & Borgn. Cavalca. dec. 3. n. 35. p. 1. tamen in dubio eius praesumitur, apud quem reperitur, ut post alios Cancr. ubi proxime n. 29. & n. seq. quod iniuste hoc sequestrum petit, tenetur parti ad interesse, quem vide post alios.

169 Quid si plura sequestra fuerint apposita in aliquibus bonis, an prius aliis praeferat? Et dicendum est, quod non, quia sequestratio secundum creditores nullum praedictum potest generare priori creditori habenti prius rem hypothecam, juxta l. creditor, ff. qui potior. in pign. habeant, & in terminis ita pulchre dicit Joan. Bologne. consil. 30. n. 7. Jacob. Cancr. variar. ref. 2. p. cap. 4. num. 36.

170 Notandum est insuper, ut res per iudicem sequestrata, seu de eius mandato in causa executionis capta non possit a debitore vendi, ac ideo venditionem esse nullam. Guido Papae dec. 210. & de alim. num. 44. Cancr. ubi proxime n. 43. ubi post Rebuffum, & Guid. Papae, quod pro alimentis poterit alienari iudicis permissione.

171 Et pro hujus cap. materiae complemento illud annotare poteris, quod exceptio litis pendente in executivis locum non habeat, Gemina. in rubr. de eo qui mittit in poss. causa rei serv. in 6. III. in conf. 9. n. 2. vol. 2.

Gargiar. patro. 100. num. 14. Cavalca. dec. 1. n. 15. p. 1. Beccius conf. 16. n. 3. Berol. conf. 85. v. 1. Nevila. conf. 4. in fi. Grat. discept. 118. Lanc. Robet. de attent. 1. p. c. 4. l. 2. n. 50. & 76. Capic. dec. 33. n. 3. Flam. Carrar. dec. 2. n. 9. 14. Ant. Gabr. tit. de iudicis, concl. 1. n. 31. Anguil. conf. 251. Marius Giurba dec. 100. n. 16.

Ac insuper si via ordinaria actor coepit agere, viam illam relinquere non potest agendo executivae, ex gloss. in l. proinde. s. notandum, ff. ad legem Aquil. Gutier. l. 3. pr. d. q. 39. Sigim. Scaccia. de iudicis l. 1. c. 62. n. 33. de appell. q. 17. l. 9. n. 45. Gratian. discept. 118. a n. 43. cum seqq. Azeved. in l. 1. n. 144. tit. 21. l. 4. recopit. Doctor. Felicia. de censibus, l. 3. c. 2. n. 9. Burgos de Paz. conf. 39. 173 n. 24. Molin. de primogen. additio, ad fi. operis positus ad c. 13. n. 31. l. 3. Giurba. dec. 100. n. 53. & dec. 74. n. 11. nisi cum viam ordinariam intentaverit, protestetur creditor, quod viae executivae praedicare non lit, Giurba, Molina, Paz, Azeved. & alii citati probant.

Et an exceptio rei iudicatae obtinet contra receptores reddituum, dictos, recavadores de rentas, quibus principaliter res non interest, obstat domino cuius sunt redditus, vide post Plotum conf. 21. & Mandelum de Alba. conf. 249. n. 15. & 17. vol. 2. Baptist. Costa de facti sententia & ignorant. inspectioe 50. n. 6. qui negativae resolvit.

174 Et insuper, exceptiones eadem obstant cessionario, quae obstant cedenti. Hier. Gabriel. conf. 20. n. 7. tom. 7. quod & idem dicimus de intruso lite pendente, qui eandem habet exceptiones, quae etiam principali nominato in sententia conceduntur a iure contra executionem, quando scilicet sententiam non impugnant. Hieron. Gabriel post alios conf. 52. n. 13. tom. 2.

CAPUT VIII.

An & quibus casibus ab executore excedente dum exequitur personas in executorialibus minime nominatas, nec virtualiter comprehensas; appellationi interpositae non deferens, vim faciat, & quales sit iustitiam, specificè monstratur.

SUMMARIUM.

Excedit executor exequendo personas non nominatas in executorialibus, nec virtualiter aut visibiliter expressas, n. 1. & 4. Ab executore excedente de persona ad personam, appellationi ut iugissima deferendum decernit, senatus aditus per viam recursum, n. 2. Sententia cum stricti sit juris, non extenditur de persona expressa ad non expressam, n. 3. Excessus de persona ad personam nullitas est, n. 4. Excessus adest in executore, seu quolibet alio delegato, ergo licita est appellatio, valet argumentatio, n. 5. Ab excessu de persona ad personam appellationi ut legitima & suspensiva deferendum est, n. 6. Excessus de persona ad personam causa legitima appellandi ab executore, n. 7. Tertius comparans eorum executore docens, & allegans se non comprehendere in executorialibus, si non admittatur ab eo, licite appellat, n. 8. Tertius executorialibus non comprehensus earum executionem impedit & appellat, n. 9. Executor ad ulteriorem executionem procedens, non obstante tertii legitima oppositione excedit, & licite appellatur, n. 10. Ab executore rejiciente legitimas exceptiones licet appellare, n. 11. In tertii oppositione duo concurrunt, exemptio legitima rejecta,

reijeta, & executio contra non nominatum, qua praebent causam appellandi, n. 12.
In executione citante non citandum, nec comprehensum in commissione, licita est appellatio, n. 13.
Tertius comparantis appellatio impedit executionem sententiae contra alium latae, n. 14.
Tertius legitime comparans impedit executionem etiam trium conformium, n. 15.
Tertius non citatus nolens processui comparere, & se opponere, potest executionem impedire, ne contra illum fiat, n. 16.
Tertius oppositores multis de causis possunt comparere ad executorialium executionem impediendum, n. 17.
Res iudicata non praedicit non citatum ad actum, quo ladi potest, n. 18.
Res iudicata inter alios lata, aliis non praedicit, n. 19.
Non citatus non est iudicio subiectus, nec tanquam pars, nec tanquam adhaerens, & ita non videtur ratificare causam, num. 20.
Vigor pronuntiationis nascitur ex iudicio, quo quis est inclusus, n. 21.
Gesta ad suos auctores restringuntur, n. 22.
Sententia lata contra unum non praedicit aliis jus habentibus proportionibus ex eadem causa, n. 23.
Et multo fortius si illi non habeant jus ex eadem causa, num. 24.
Res iudicata ut obstat, debet adesse identitas, cause rei, & persona, n. 25.
Sententia lata specialiter contra unum alteri non praedicit, n. 26.
Sententia lata contra unum alteri non praedicit quando uterque pretendit jus aequale principale, n. 27.
Sententia super nobilitate lata contra fratrem non nocet alteri fratri litiganti super nobilitate, nec e contra, n. 28. & seqq.
Sententia quando facit jus quoad alios, non nocet habenti aequale jus principale, n. 29.
Frater declaratus plebeius non nocet alteri fratri, etiam super nobilitate litiganti, n. 30.
Sententia lata contra praesentem valet, contra absentes autem nec legitime citatos nulla est, n. 31.
Sententia non nocet tertio possessori rei ad cuius restitutionem alius est condemnatus, & de possessione docens, impedit executionem, n. 32.
Quod procedit suos jus executorium proveniat ab actione reali & hypothecaria, sive ab actione personali, n. 33.
Tertius non citatus ratione sua possessionis etiam trium conformium impedit executionem, n. 34.
Tertius solius possessionis ratione impedit executionem sententiae alteri adjudicatae, n. 35.
Secus si non possideat, quia tunc impedit executionem, nec dicitur legitimus oppositor, n. 36. & tertio sufficit possessionem duntaxat probare ad impediendam executionem sententiae, ibid.
Obligatio guarantee rem tradere mittitur executioni, & statim mittitur in possessionem donatarius obligato possidente etiam non citato, n. 37. & de effectibus clausulae justificativae in possessionis traditione opposita, ibid. remissive.
Altero possidente non nominato in instrumento, possessio nec advocatur absque cause cognitione, n. 38.
Tertium possessorem a iudice spoliatum potest superior summam de possessione cognoscens etiam non citato adversario restituere, n. 39.
Facta de facto, rescindi jus est, n. 40.
Tertius non citatus potest impedire sententiam de immitendo heredem in possessionem, ex l. fin. de edicto divi Adria. & ejus executionem impedire, n. 41.
Executio locum non habet adversus non nominatum in sententia, licet lis cum eo sit acta, n. 42.
In sententia non nominatus intelligitur omissus, & ideo non condemnatus, n. 43.

Sententia contra non nominatum nec active nec passive locum habet, n. 44.
Non nominatus in sententia potest ab ejus executione appellare, licet expresse nominati non possint, n. 45.
Prohibito appellations in commissione non se extendit ad tertios non nominatos in ea, n. 46.
Sententia est stricti juris & tantum disponit quantum loquitur, n. 47.
Sententia ultra non extenditur quam importet verborum sonus, n. 48.
Nec ex ea plus probatur quam ex ea necessario inferitur, numero 49.
Nec aliud continere dicitur quam quod ex ea necessario inferitur, n. 50.
Condemnatio requirit scripturam per sententiam, & in ea non expressa non veniunt, n. 51.
Lite mota contra plures proportionem sententia lata contra unum non nocet aliis non nominatis qui intelliguntur omissi, n. 52.
Sententia lata super unare ex pluribus petitis caterarum non inferitur absolute nec condemnatio, sed omissio, n. 53.
Omissum intelligitur quidquid in condemnatione non sit expressum, n. 54.
Exceptio iudicio opposita, de qua est actum, non tamen ejus sit mentio in sententia, quando censetur omissa, n. 55.
Quatuor proponuntur conclusiones ad quas tertii oppositoris iura reducuntur, quibus cognoscitur quando possit impedire vel non, n. 56. & seqq.
Tertius impedit executionem pro quantitate, facta in alia re quam debitor est condemnatus, quando docet de suo interesse ex possessione, n. 60.
Possessio a tertio non est advocanda nisi super dicta possessione sit legitime conjunctus, n. 61.
Etiam si iste tertius de nuda possessione opponat, etiam non allegans iustam esse, quia praesumitur, n. 62.
Tertius impugnans executionem rei qua pro quantitate debita sit executio opponens de jure dominio in contenti probando, admittendus est, n. 63.
Tertio opponenti de suo dominio rei super qua sit executio pro quantitate, an incumbat onus probandi, & quid quando de possessione tantum, vel de dominio & possessione simul, n. 64.
Executioni pro quantitate facta in re qua tertius dicit potius jus habere, puta, antequam pro pignoris, an sit admittendus ad illam impediendam, n. 65.
Creditor qui obtinuit sententiam pro suo debito, evitabit suspensionem suae executionis si offerat cautionem in forma depositi alii creditoribus executioni oppositis anterioritatem pretendentibus, n. 66.
Condemnato ad rei restitutionem quam possidet, danda est cautio, si tertius de dominio opponat, qua praestita non suspenditur executio, n. 67.
Cautio tunc tertio oppositori de dominio rei praestanda est, si ante rem iudicatam lis pendebat, super ea contra condemnatum, secus si post rem iudicatam, n. 68.
L. is a quo ff. de rei vindic. interpretatur, n. 69.
Cautio praestanda possessori condemnato per vincenem, nec alter qui ante rem iudicatam possessorem conveniat pro eadem re, & de ratione, n. 70.
Agenti ad eandem rem super qua possessor alteri condemnatus est restituere, non praestatur cautio, quia illius interest ab uno vel ab alio possessore vindicare, n. 71.
Sententia pro una lata semper intelligitur exceptus tertius & sine praedicio, n. 72.
Appellationi a tertio non possidente & oppositore deferre non tenetur executor quominus ad ulteriora, & c. n. 73.
Agenti contra possessorem ad rem qua alteri jam est per sententiam adjudicata, allegante, possessionem transferri in duriorum adversarium, an sit cautio praestanda, n. 74.
Tertius non possidens opponens se executioni facta in alia re quam sit in iudicio deducta, quantum distet a tertio oppositore, & non possessore rei super qua lis vertitur, n. 75.
Possessio

Possessio si sit vacans tertius comparans pro suo jure de quo docet, impedit executionem, n. 76.
Tertius comparans executioni rei vacantis ante illius omissionem, & docens de suo interesse si non audiat ab executeore, poterit licite appellare, n. 77.
Tertius comparantis interest ne repleatur vacans possessio, quia facilius consequi potest rem vacantem, quam ab alio occupatam, n. 78.
Interpretatur & ponderatur l. fi. C. de edicto Divi Adr. tollen. n. 79.
Tertius si sciat litem pendere super re vacante, non potest impedire executionem, n. 80.
Executio sententiae super aliqua re restituenda impeditur a tertio docenti in continenti de sua possessione, quoque in contraditorio vincatur, n. 81.
Quod extendit, n. 82. & 83.
Res a possessore non citato advocanda non est, nisi legitima cause cognitione procedente etiam remedio aliquo possessorio, n. 84.
Possessio si advocaretur a tertio non citato, sed absente, non fieret executio contra condemnatum, sed contra non condemnatum, n. 85.
Res inter alios iudicata aliis non potest praedictum generare, n. 86.
Possessio sola si sufficit ad implendam executionem rei dum de ea docetur in continenti cum sola articuli iusti allegatione, n. 87.
Tertius non possidens impedit rei executionem, n. 88.
Ab executione incipere dicitur contra tertium non viduum iudicio petitorio aut possessorio executor exequatur, n. 89.
Executionem ex l. fi. C. de edicto Divi Adri. impedit tertius docens de sua possessione quousque iudicio ordinario vincatur, n. 90.
Executoriales obtinens curet intentare remedium possessorium contra tertium oppositorem, & quando prima lata sententia advocatur possessio, postquam suas executoriales exequi, n. 91.
Jus habens ad possessionem rei per executoriales alteri restituta, potest hanc eo remedio agere, n. 92.
Possessio tertii oppositoris comparantis patitur controversiam, n. 93.
Tertius violenta seu fraudulenta possessionis causa quando possit rei executionem impedire, n. 94.
Tertius si lite pendente violenter adeptus est, vel cum fraude de qua docetur, non impedit executionem ejus, n. 95.
Tertius oppositor possidens injuste quoad alios, iuste tamen quoad condemnatum, est legitimus contradictor, n. 97.
Possessio advocata a tertio oppositore possessorio remedio, cuius prima sententia exequitur, si executoriales prioris in ea exequitur, an sit tertio praestanda cautio, n. 98.
Tertius ut executionem impediat, debet in continenti de jure suo docere, aliis ejus appellationi non desertur, n. 99.
Tertius ratione possessionis civilis duntaxat (naturali alio occupata) an sit legitimus contradictor executionis ejusdem rei, n. 100.
Tertius aliis spoliatus nulliter per executionem aliquam cum civilem possessionem animo retinet, potest esse legitimus contradictor ad impediendam executionem in eadem re, n. 101.
Tertius a possessione beneficii nulliter per iudicem ejectus, potest executionem brevis Cameralis ab alio obtinente impedire, cui cedatur manutentio, n. 102.
Possessio nulliter per executeorem aut iudicem ab uno oblata, & alteri tradita, nec isti acquiruntur, nec ab illo conferuntur civilis, n. 103.
Fructus non lucratur in cuius iudex aut executor non servato jure ordine possessionem tradidit, sed vero possessori tenuerit restituere, n. 104.
Auctoritas iudicis ordinatae procedentis non excusat a fructibus, n. 105.
Ex actu nullo amittitur & acquiruntur possessio, n. 106.

L. i. si vir uxori, ff. de acquir. poss. cum concordantibus interpretatur, n. 106.
Iudex cum non possideat per actum nullum, non transfert possessionem licet habeat animum transferendi, n. 107.
Executor cum non possideat, non potest tradere possessionem vigore executorialium per aspectum, nec cui tradiderit acquiruntur, n. 108.
Iudicis factum dicitur factum partis & quando, n. 109.
Factum iudicis rite & recte procedentis dicitur factum partis, n. 110.
Tertius docens se verum possessorem, condemnatum autem habere suo nomine nudam detentionem tantum, impedit rei executionem, n. 111.
Dominio rei condemnato poterit fieri executio executorialium contra depositarium, condemnatarium, & similem ejus nomine detinentem, n. 112.
Possessio ministerio legitime translata absque naturali apprehensione in aliquem concurrente cum detentore, impedit executionem rei, & dicitur legitimus contradictor, n. 113.
Possessor virtute clausulae constituit an impedit rei executionem, & sit legitimus contradictor, n. 114.
Res cum reperitur penes condemnatum, alius non impedit executionem, nec illi praestatur cautio, n. 115.
Possessio per clausulam, constituitur, vera est, civilis & naturalis, licet modus acquirendus sit sicuti a jure, n. 116.
Possidenti ministerio legis absque facto corporeo competunt remedia possessoria omnia, n. 117.
Possessor per clausulam constituit legitimus est contradictor ad impediendam executionem rei, cuius iudicio non fuit citatus, n. 118. & 121.
Clausula constituit si juris effectus non habet, possessor, non impedit executionem rei, n. 119.
Clausula constituit quando non transferat possessionem, remissive, n. 120.
Defectus tituli tertii oppositoris respicit iudicium plenarium non executorium, n. 122.
Possessor per clausulam constituit impedit executionem sententiae latae in remedio, l. fin. de edicto divi Adri. num. 123.
Remedium l. fin. C. de edicto divi Adri. est executorium, n. 124.
Executor exequendo rem ab alio possessam per clausulam constituit illo rejecto, excedit de persona ad personam, n. 125.
Obtinens executoriales pro re locata an teneatur stare locationi facta per condemnatum, n. 126.
Quid in simplici colono vel in colono partitario, qui seminaverunt, an pro illo anno sint legitimi contradictores, ibid.
Successor beneficii an teneatur stare locationi sui predecessoris pro illo anno jam seminato, n. 127.
Executoriales obtinens pro re, non tenetur stare locationi facta per condemnatum capta jam lite super re, n. 128.
Executoriales obtinens dominus, qui & ejus colonus fuerunt spoliati, an domino mortuo possit colonus suo jure earum petere executionem, n. 129.
Et quid si colonus sit nominatus in sententia, cum tamen nulla acta facta fuerit, nec etiam citatus, nec constituit procuratorem, ibid. remissive.
Dominus directus an sit legitimus contradictor sententiae latae contra emphyteutam vel ejus vassallum, n. 130.
Sententia lata super domino utili, aut eo quod jus utile tangit duntaxat, nihil detrahit, aut officii dominio directo, nec ejus juri, n. 131.
Usufructuarius, emphyteuta & alii jus habentes in re petita, non possunt conventi dominum laudare, sed coguntur defendere sui juris respectu, n. 132.
Emphyteuta, usufructuarius, & similes, possidenti naturali, quia subire tenentur iudicium, si agatur de jure, ad illos spectante, n. 133.
Lite mota contra emphyteutam de jure spectante juri domini,

domini, in illum laudatum & comparantem iudicium transferretur, n. 134.
 Executionem iudicij possessorij pendente inter vassallos directus dominus non impedit, maxime praestita sibi cautione, n. 135.
 Cautio hoc casu quare praestari iubetur, n. 136.
 Executioni sententia lata super servitute domus emphyteutice an dominus directus possit comparare impedire, & quando secus, n. 137.
 Missio in possessionem utilis domini dumtaxat sit ob contumaciam emphyteute, n. 138.
 Servitus potest constitui in re emphyteutica resolvenda, tamen resolutio iure emphyteutis, n. 139.
 Sententia lata super possessione emphyteutice rei & respektu sua possessionis naturalis, non nocet domino directo etiam scienti, n. 140.
 Sententia lata contra naturaliter possidentem non nocet possidenti civiliter, n. 141.
 Sententia lata contranaturaliter possidentes super dominio rei cuius probationem & defensionem assumunt, non nocet domino ignoranti causam agitari, n. 142.
 Sententia contra usufructuarium non nocet proprietario ignoranti, n. 143, & n. 144.
 Sententia lata contra emphyteutam, & usufructuarium super proprietate rei, an nocet domino directo scienti, n. 145.
 Clericus possessor rei non citatus potest se opponere, & impedire executionem super ea factam per executores laicum & eius jurisdictionem declinare, n. 146, & seq.
 Executionem sententia contra colonum seu inquilinum clericus late, potest ipse clericus impedire cuius nomine possidetur, n. 147.
 Clericus ubi iustinet actoris vires, non potest executoris exequentis iudicium declarare, n. 150.
 Oppositor si sit clericus, & altera pars petens sententia executionem, similiter remittenda est executio Ecclesiastica, n. 151.
 Appellatio à legitimo oppositore executionis non admittitur per executores, ut licita deferre mandabit Senator, n. 152.
 Ab executeore admittente non legitimum oppositorem, & nemine offerente sui juris probationem in continenti, appellatio emissa non deferens vim facit, n. 153.
 Articulus, an tertius habeat legitimum interesse ad impediendam executionem, est prejudicialis ante admissionem examinandus, n. 154.
 A praepositorum ordinis iudicialis est licita appellatio, ubi alias regulariter est prohibita, n. 155.
 Ab executeore admittente minus legitimis exceptiones & non admittendas appellatur, n. 156.
 Tertius contradictor non admittitur appellans nisi de legitima exceptione doceat expresse, n. 157.
 A sententia inter alios lata, non appellatur sine legitima causa, qua est fundamentum ut admittatur, n. 158.
 Executores expedite contra confraternitatem aut locum pium super re aut debito ipsius loci pii, an excedat executor illas dirigens in administratorem, n. 159.
 Sententia lata contra minorem non exequitur contra curatorem vel tutorem, n. 160.
 Sententia lata contra tutor vel curatorem non mandatur executioni contra tutorem, sed contra minorem, n. 161.
 Iudicium actio denegatur contra tutorem aut curatorem, num. 162.
 Decuriones civitatis cuius intuitu contraxere, & eius bona obligaverunt, non patiuntur executionem in propriis bonis, n. 163.
 Bona civitatis quando possunt decuriones obligare, & qualia & quando ipsi teneantur, n. 164. remissive.
 Administratores si sint contumaces exhibere rem loci pii quod sit facienda sententia executio, potest executor compellere, n. 165.
 Curatores si jam bona minoris non habeant, quia finium

est officium, possunt hac exceptione evitare compulsivam executionem, n. 166.
 Cogi possunt decuriones civitatis per capturam, ut exhibeant bona civitatis ad faciendam executionem, n. 167.
 Tertius rei litigiosa possessor non est legitimus contradictor, sed in eum potest sententia inter alios lata directo exequi, n. 168.
 Sententia inter alios lata officit rem obtinenti lite pendente, si sciat sine ignoret, n. 169.
 Litigiosa res non potest per alienationem mutare statum & ordinem iudicij, nec potest litis cursus impediri, n. 170.
 Contra occupantem rem lite pendente quando non possit fieri executio, remissive, n. 171. & an conventus iure proprio possit rem alienare ex alio noviter acquisito puta hereditatis, ibid.
 Lite pendente inter creditorem & debitorem si iste rem in solutum dederit alteri tertio creditori, sententia inter illos lata in bono an possit exequi contra tertium creditorem pro avocanda re, n. 172.
 Rei petita actione personalis, puta ex vendito, donato, & similibus alienata, lite pendente efficitur litigiosa & in emptorem scientem dirigitur executoriales, n. 173.
 Debitor competens actione personalis pro qualitate debita, & lite pendente alienans rem, an sententia possit dirigi directo in emptorem, n. 174.
 Rei alienatione facta in fraudem parate executionis pro quantitate pecunie sit executio in tertium emptorem, num. 175.
 Quia iste singularis successor non dicitur alius, sed idem cum eo qui alienavit, n. 176.
 Covarr. & Parlad carpuntur, n. 177.
 Executio in locum habeat contra tertium emptorem in quem res alienata est pendente lite inter creditorem & debitorem, pro quantitate, necesse est ut alienatio fiat sententia & re iudicata, & sit in fraudem parate iam executionis, n. 178.
 Executio non potest dici parata ante rem iudicatam & causa cognitionem, n. 179.
 Possessor beneficii accusatus de crimine eius inferente privatione ipso iure potest renuntiare illud, etiam si sit lata sententia privationis à qua tamè appellavit, n. 180.
 Possessor beneficii condemnatus ob delictum ad privationem per tres conformes, resignare non potest tanquam in fraudem parate executionis, n. 181.
 Executor vigore instrumenti guaranteegati pro quantitate, & quando directo fiat contra tertium, in quem debitor alienavit rem, n. 182.
 Executor sententia contra beneficii possessorem late an excedat exequendo tertium illius beneficii possessionem occupantem lite pendente, n. 183.
 Litigij vitium in beneficiis contrahitur, n. 184.
 Resignati beneficii facta lite pendente afficitur vitio litigij, n. 185.
 In successorem singularem habentem causam à litigante, locum habeat executio etiam sine novo iudicio, n. 186, 187.
 Singularis successor dicitur habere causam à condemnato, non solum si titulum habeat immediate, sed etiam mediate per longam successionem, n. 188.
 Executor non excedit exequendo executoriales contra condemnatum ad admittendum beneficium, sed nec contra intrusum in illud lite pendente, n. 189.
 Executoriales obtente contra superflitem colligantem, exequuntur contra intrusum lite pendente, n. 190.
 Intrusi in beneficium litigiosum coguntur literis intimatis parere, si habeant titulum, si non, n. 191.
 Executione facta in tertium intrusum sine novo processu non potest agere de spolio, n. 192.
 Executoriales capiunt intrusos & intrudendos lite pendente, n. 193.
 Executoriales expedite contra capitulum afficiunt tertium etiam non citatum, cui lite pendente capitulum tradiderat possessionem prabenda, n. 194.

Beneficij

Beneficij capta possessio lite pendente pluribus iuribus est prohibita habentibus decretum irritans, n. 195.
 Intrusi titulus & possessio est infecta inanis nec restituibilis, quia caret juris fomento, n. 196.
 Intrusus lite pendente non admittitur ad appellandum ab intimatione executorialium inter alios expedituram, & quare, n. 197.
 Possessio non transferretur per alienationem rei lite pendente, etiam per precarium in ea appositum, n. 198.
 Executoriales possunt exequi in tertium possessorem rei, quam alteri dominus hypothecavit, cum pacto de non alienando, n. 199.
 Pactum de non alienando potest apponi in annui census constitutione, quod solum respicit severitatem creditoris, n. 200.
 Tertius possessor vigore simulati contractus non impedit executionem sententia, qua inter alios lata illum directo afficit, n. 201.
 Nullitas que inscit possessionem cuius virtute quis non vult impedire executionem, attenditur ne suspendatur, n. 202.
 Nullitas respiciens titulum, & iniustitiam principalis oppositoris, respicit petitorium cui reservatur, n. 203.
 Possessio transferretur ex actu nullo, n. 204.
 Executio an locum habeat adversus tertium, in quem res emphyteutica est alienata inscio domino, n. 205.
 Exceptiones attingentes proprietatem non admittuntur in iudicij possessoris, n. 206.
 Exceptiones proprietatis tendentes ad destruendam possessionem, admittuntur in iudicio possessorio, n. 207.
 Exceptiones excludentes qualitatem requisitam à iure ad obtinendum in iudicio possessorio, admittuntur omnes, n. 208.
 Questio intrinseca de tituli invaliditate non admittitur in adipiscendo possessorio, tam in profanis quam beneficiis, n. 209.
 Executionem non impedit tertius ratione nulla possessionis tradite per iudicem inordinatè procedentem, n. 210.
 Confessio validat defectus ordinis iudicialis processus, num. 211.
 Processus non sanatur per confessionem, quando nullitas inscit non solum processum, sed eandem confessionem, num. 212.
 Nullitas que inscit titulum & possessionem, obstat tertio se opponenti executioni ratione sua possessionis, n. 213. & seq.
 Tertius oppositoris nullitas tituli quando non opponenda, & quando sit, ibid.
 Executoriales expedite contra emphyteutam pro canonis solutione an exequantur contra tertium cui rem alienavit, n. 215.
 Canon est onus reale quod comitatur rem, & sequitur possessionem, n. 216.
 Emphyteutica rei tertius possessor directo conveniri potest pro canonis prestatione, n. 217.
 Via executiva non agitur adversus tertium possessorem rei emphyteutica, sed via ordinaria ratione hypothecarie actionis, n. 218.
 Hypothecaria ex instrumentum guaranteegati executivè experitur contra omnes heredes & successores universales, sed non contra particulares, n. 219.
 Nisi tertius faceret census, & canonis recognitionem in forma publica, n. 220.
 Res emphyteutica alienata lite pendente, aut presentante instrumento guaranteegati in iudicio contra emphyteutam, executio dirigitur in tertium, n. 221.
 Executio quando inter alios non citatos locum habet sine nova causa cognitione, tamen nova citatio eorum omnino pro executione requiritur, n. 222.
 Citatio nova requiritur in quolibet iudicio, qua detur persone mutatio, n. 223.
 Executio quando in tertius non citatos locum habet, ad Salgado de Protect. Reg.

hibetur summam & in continenti cognitio super illa qualitate, qua causam praestat executioni in illos, n. 224.
 Executio in tertium locum habeat, non sufficit ut nunc rem possideat, sed quod illam sit adeptus lite pendente, & affectam vitio litigij, verificandum est, n. 225.
 Ad verificandam qualitatem qua fundatur executio contra tertium, citatio necessaria est, n. 226.
 Executor an excedat exequi fideiustrium, aut depositarium in quo res lite pendente deposita fuit, n. 227.
 Executor an excedat exequendo fideiustorem de iudicio sicut in causa principali, n. 228. remissive.
 Executionem contra principalem an possit impedire fideiustor iudicatum solvi, n. 229. remissive.
 Solvens alicui de mandato iudicis an sit legitimus contradictor executionis, n. 230. remissive.
 Executoriales expedite contra uxorem pro debito ante matrimonium contracto, an dirigantur in virum super bonis postea in dotem datis, n. 231.
 Executoriales expedite contra procuratorem in rem suam, si solvendo non sit, an dirigantur in bonis principalis non citati, n. 232.
 Sententia lata contra emptorem, an possit exequi in bonis venditoris assistentis defensionis litis, n. 233.
 Sententia lata contra filium familias efficaciter obligatum, an exequatur in bonis adventitius quorum ususfructus parti pertinet, n. 234.
 Filius familias potest efficaciter ex contractu & quasi, seu ex iudicio, praeterquam ex mutuo, obligari, n. 235.
 Sententia lata contra filium familias exequitur in eius bonis castrensis seu quasi, vel in adventitiis, in quibus pater non habet usumfructum, n. 236.
 Et quid in bonis profectiis quorum jus acquiritur patri, n. 237. remissive.
 Sententia lata contra filium familias non potest exequi etiam in sola proprietate rei, cuius ususfructus pertinet patri, n. 238.
 Filius familias nullatenus potest alienare proprietatem rei, in qua pater habet usumfructum, n. 239.
 Alienatione prohibita censetur prohibitus omnis actus per quem pervenitur ad eam, n. 240.
 Filius familias si non habeat bona, potest pro debito incarcerari, n. 241.
 Proprietas bonorum in quibus pater habet usumfructum an possit confiscari pro delicto filii familias, n. 242. rem.
 Sententia lata in favorem actoris super interdicto rei-tinende prodest eius heredibus ut possessione defenduntur, n. 243.
 Res iudicata cohaeret rei, & auctoris accessione utitur successor, n. 244.
 Executoriales expedite contra defunctum interdicto retinende, an possint exequi contra eius heredes, n. 245.
 Executorialium latarum in Salviano interdicto quando possit impedire executio, n. 246. remissive.
 Executoriales expedite contra debitorem, an exequi possint absque excessu in eius condemnati debitorem non citatum, n. 247.
 Debitor debitoris condemnati ut exequi possit, an & quando prius est conveniendus, & condemnatus coram suo iudice ordinario, n. 248. & n. 249.
 Petri Surdi opinio reprobat, tenentis sufficere probare debitum per instrumentum authenticum, ut executio locum habeat contra debitorem debitoris condemnati, num. 250.
 Debitum ut capi possit pro executione facta in eius creditorem debet prius summam consistere executionem illud jus habere, n. 251.
 Creditor cui actio suo debitori competens datur in solutum, quemadmodum potest illam in iudicium educere, n. 252. & 253.
 Baldi mirabilia verba recensentur, n. 253.
 Executio adversus debitorem potest directo fieri adversus eius debitorem pensionis indistincte, n. 255.

Bbb

Executio

Executio in pecunia debitoris condemnati qua sit apud argentarium seu depositarium directo sit, n. 256.
 Regula assignantur quibus cognoscitur quando executoriales inter alios expedite possint exequi inter alios non citatos, ut excessus detegatur, vel non, n. 257.
 Sententia lata contra administratores pralatos, seu tutores, executionem an possint impedire ratione juris sui specialis, n. 258.
 Executoriales & acta adversus pralatos & administratores ut possint nocere Ecclesie, & prabendis debet in libello forma administrationis legitima, n. 259.
 Pater est legitimus filii administrator in adventitius, tam agendo quam defendendo, n. 260.
 Qualitatem legitimi administratoris tenetur in libello inferere, n. 261.
 Et verba libelli referenda sunt ad personam filii, n. 262.
 Qualitate administratoris legitimi omisa, in dubio censetur causam tractare nomine proprio, &c. n. 263.
 Actum gerens si adiungat qualitatem, puta, filius, maritus, rector, episcopus, tutor, pater &c. intelligitur illum facere nomine alieno, non proprio, n. 264.
 Pralatus agens vel defendens in iudicio rem Ecclesie tenetur proponere nomine Ecclesie, n. 265.
 Et idem in ceteris procuratoribus Ecclesie, n. 266.
 Sententia & acta gesta per tutorem nomine pupilli, non nocet juri competenti ipsi pupillo, quod in iudicium non deduxit, n. 267.
 Procuratorem quo iure constituerit inspicitur, quod si ut rector, ille potest tractare negotium mei patrimonii, n. 268.
 Procuratorem constituendo simpliciter videtur constituere eo modo quo potest, n. 269.
 Marius, qui ut legitimus uxoris administrator potuit comparere, sic ut procurator agit absque mandato, corrumpit acta, nec sustinetur illa via, &c. n. 270.
 Quod procedit etiam in conjuncta persona, n. 271.
 Marius potest pro uxore agere sine mandato, & cautione de rato in bonis paraphernalibus, in ceteris cum cautione, in dotalibus, n. 272.
 Marius censetur habere mandatum ad administranda bona paraphernalia, n. 273, & alio simili casu, ibid.
 Condemnatus respectu officii potest executionem impedire juri proprio ratione, n. 274.
 Rei iudicata exceptio non intrat, ubi non adest identitas rei, causa & personarum, n. 275.
 Administrator condemnatus nomine officii, si non est viuosus possessor, lite pendente potest respectu sue persone executionem impedire quia comparat tunc ut alius extraneus, n. 276.
 In separabilibus potest quis representare duplicem personam, & considerari tanquam alius & tanquam ipse, num. 277.
 Qualitas attendi debet sub qua actus & dispositio geritur, n. 278.
 Sententia condemnatoria licet sit lata contra aliquem tanquam administratorem alterius, si probat in contenti possessione sua, &c. n. 279.
 Tutor vel administrator pupilli rem vendens, potest jure proprio ut consanguineus rem retrahere, n. 280.
 Executoriales expedite contra defunctum in interdictione retinenda, an exequi possint contra heredes si possident jure proprio, n. 281.
 Sententia lata contra agentem tanquam ex alia persona, illi non prajudicat in iudicio, quod venit ex nova persona, n. 282.
 Sententia contra comparentem uti administratorem, nocet illi, etiam si dixit comparere nomine suo proprio, num. 283.
 Sententia lata contra administratorem ratione & contemplatione officii, illi etiam ut privato nocet, si lite pendente falsus est, n. 284.
 Libellus quo pater agit absque qualitate expressa legiti-

mi administratoris sustinetur, si ex liis discursu appareat quo iure sit actum, n. 285.
 Maxime ubi proceditur attentis veritate & subtilis formulis, n. 286.
 Administrator licet non exprimat actum facere nomine administrativo, tamen si exprimat causam tangentem administrationem, &c. n. 287.
 A causa expressione presumitur actus geri ejus contemplatione cui causa pertinet, n. 288.
 Contemplatione alterius videtur fieri actus, cum dicitur, ego vendo rem Tutii, vel nuntio ne adhaeres in domo Tutii, n. 289.
 Tutor contrahens super respectante ad pupillum, presumitur nomine pupilli, n. 290.
 Sententia que simpliciter loquitur de nomine proprio partis, si tamen ex actis appareat egressi tui legitimus administrator, non jure proprio intelligenda est, sed administrativo nomine, n. 291.
 Sententia dubietas declaratur ex actis, &c. n. 292.
 Sententia dubietas recipit declarationem, &c. n. 293.
 Sententia intelligitur lata ex qualitate in libello deducta, etiam si sententia non exprimitur, n. 294.
 Procurator qui a principio gessit causam procuratorio nomine, si faciat aliquem actum simpliciter, intelligitur & illo qualitas repetita, n. 295.
 Contractus plura continens capitula, si in aliquo sita mentio officii, & in aliis simpliciter loquatur, intelligitur qualitas repetita a qua in forma, n. 296.
 Contractus una pars ab alia potest declarari, n. 297.
 Qualitas administrationis si a principio non exprimitur, colligitur ex discursu causa, n. 298.
 Conjecturis potest constare quem agere vel contrahere nomine administrationis, n. 299.
 Libellus generalis licet non admittatur, potest tamen ex discursu constare qua actione sit expertum, n. 300.
 Sententia cui nocet, nocent etiam omnia acta iudicii, num. 301.
 Sententia lata contra praedecessorem quando prajudicat successoribus, nocent etiam acta, & instantia coepta in eodem statu transit, n. 302.
 Nec est necesse ut lis contestata cum praedecessore, sed sufficit sola citatio, & etiam libelli oblatio, ut successor subire teneatur eandem instantiam, n. 303.
 Uxor an possit exigere dotem promissam viro eo mortuo ex eisdem actis inchoatis cum viro, & etiam intentare viam executivam, n. 304.
 Sententia lata contra virum in rebus dotalibus, docet uxori etiam soluto matrimonio, n. 305.
 Nisi adit collusio vel minus legitima defensio, n. 306.
 Uxor an possit soluto matrimonio petere executionem pro redditibus emptis a viro constante matrimonio absque cessione heredum, n. 307.
 Coepta instantia cum possessore beneficii mortuo, transit in successorem in eodem statu, n. 308.
 Instantia inchoata sub nomine dignitatis, transit ad successorem in dignitatem activae & passivae, n. 309.
 Sententia lata contra illos quos negotium principaliter tangit, & primum locum defensionis habentes prajudicat jus habentibus in consequentiam & accessorie, sive scientibus, sive ignorantibus, n. 310.
 Lit agitur cum legitimo contradicere, si tractatur cum eo, qui primum locum obtinet defensionis, a quo ceterorum jus derivatur secundario, n. 311.
 Quod procedit in sententia lata contra possessorem majoratus, feudi, fideicommissi, & nobilitatis, ut lata contra primum vocatum ceteris successoribus, &c. n. 312.
 Ubi delictum est commissum ab uno, & poena inficit alium in consequentia sententia lata super delicto contra principalem nocet altari, n. 313.
 Sententia lata contra principalem alienantem post commissum delictum inferentem prohibitionem, ipso jure nocet possessori bonorum, n. 314.

Sententia

Sententia lata contra Pralatum seu rectorem beneficii, prajudicat successoribus, n. 315.
 Sententia lata contra administratorem Ecclesiasticum vel temporalem prodest & nocet successoribus in administratione, quamvis ab illo causam non habeat, n. 316.
 Obtinens executoriales non cogitur novum subire iudicium contra novum successorem, n. 317.
 Singulis controversiis unum iudicium suum sufficere, ibid.
 Pralatus Ecclesie tenetur ex contractu praedecessorio nomine Ecclesie facti, n. 318.
 Cuilibet successoribus in univiersali regimine & administratione, nocet sententia lata contra praedecessorem, ut Episcopo, economo, fisco, & aliis, n. 319.
 Sententia semper prajudicat ei, qui vere vel representativè est eadem persona, n. 320, & 326.
 Sententia lata contra Pralatum intrusum an prajudicat Ecclesie, n. 321.
 Sententia lata pro vel contra aliquos alienius artis vel officii, prodest & nocet successoribus & postea venientibus, n. 322.
 Sententia contra mercatores aut datarios gabella seu pedagii nocet successoribus etiam non citatis, quia dicitur alius popularis, n. 323.
 Sententia contra plures sub nomine colectivo puta familia, agnatio, prajudicat omnibus, n. 324.
 Sententia super una civitate vel vico, contra alium super apponendis limitibus, exequitur contra vicinos postea natos in vico condemnato, n. 325.
 Sententia lata contra civem alienius loci prajudicat frequentibus etiam non heredibus, n. 326.
 Exceptio rei iudicatae nocet eadem, ubi est res vel persona vere vel interpretativa, ibid.
 Si is cui primus locus defensionis competit, patiat ut alius cui negotium secundario tangit, agat, sententia lata illi prajudicat etiam non citato, n. 327.
 Plura redduntur exempla, n. 328.
 Sententia lata contra possessorem beneficii ex eo quod conferens jure caruerit, an prajudicat conferenti, ut sciatur licet agi quoad possessionem, quid quoad proprietatem, n. 329.
 Sententia lata contra presentatum aut electum an prajudicat Patronis, aut electoribus, n. 330.
 Sententia contra presentatum aut electum ex defectu juris presentandi aut eligendi an nocet Patrono aut electori, n. 331.
 Sententia contra Patronos electores aut collatorem ex defectu juris eorum an prajudicat presentato aut electo, &c. n. 332.
 Sententia contra creditorem super proprietate rei pignorat, nocet domino debitori scienti licet agi, & quare, n. 333.
 Sententia lata contra fidei, nocet habenti jus ab illo derivatum, ibid.
 Sententia contra eos qui primum locum obtinent in rei defensione, tunc successoribus nocet, & ei qui jus habet secundario quod illi fideliter licet tractare, n. 334.
 Quando in dubio praesumitur respectu proprii interesse, ibid.
 Sententia contra eum qui primum defensionis locum habet obtenta, illo colludente, negligente, aut contumace, non prajudicat successoribus, n. 335.
 Collusio haec probatur eo ipso quod primus majoratus possessor, puta victus non curavit deducere iura sua, num. 336.
 Collusio haec etiam probatur eo ipso quod victus amisit appellare, vel deseruit appellacionem, n. 337.
 Sententia lata per actum dependens a voluntate administratoris imputa per renuntiationem ejus, non prajudicat successoribus, n. 338.
 Sententia lata ex consensu litigantium & eorum conventionione non prajudicat successoribus, n. 339.

Salgado de Protect. Reg.

Sententia lata cum procuratore mortuo jam domino majoratus possessore, an prajudicat successoribus, n. 340.
 remissive.
 Sententia lata contra possessorem majoratus a iudice qui revera iudex non erat, an prajudicat successoribus, n. 341. remissive.
 Et quid quando sit lata a iudice recusato possessore majoratus a recusatione desistente, ibid. remissive.
 Sententia lata per juramentum delatum possessori majoratus non prajudicat successoribus, n. 342.
 Etiam si juramentum su liis desitum, n. 343.
 Probatio qua per juramentum fit non est legitima, n. 344.
 Sententia lata per confessionem legitimi administratoris, non prajudicat Ecclesie prada, &c. n. 345.
 Possessor majoratus qui fatetur, se injuste a vasallis iura quaedam percepisse, & jubet suos successores amplius non percipere, an obliget successores non heredes, n. 346. remissive.
 Sententia si ex sola confessione possessoris majoratus lata est, non nocet successoribus, secus si alia concurrant verisimiles probationes, n. 347.
 Sententia lata ex confessione litigantis super nobilitate, non prajudicat filii & successoribus, n. 348.
 Executor non excedit dirigenz executoriales in eos, quibus tacite & ex propria vi, &c. n. 349.
 Sententia lata in individuis, aliis etiam non vocatis nocet, n. 350.
 Sententia lata pro consoribus confederariis, cobare dibus, aut fideicommissariis, prodest & nocet condominis, &c. n. 351.
 Sententia lata super servitute constituta prodest & nocet consoribus, secus super constituenda, n. 352.
 Pluribus habentibus jus in solidum si ex his unus agat, sententia contra eum lata consumit jus ceterorum, n. 353.
 Exemplum redditur in popularibus actionibus, n. 354.
 Opposito defectu ad infringendam electionem, lata sententia pro electo, alterius pracluditur via ulterius opponendi, n. 355.
 Et idem est in publicis iudiciis, n. 356.
 Sententia adversus unum ex duobus reis credendi, nocet alteri, qui ex eadem causa jus habet, n. 357.
 Uno ex correis agendo per liis constitutionem, sibi praoccupat jus actionis, n. 358.
 Uno ex duobus collegatis aut fideicommissariis reconjunctis agente in iudicio, jure praoccupacionis alium excludit, ita ut sententia lata ei non agenti prajudicet, n. 359.
 Tertius ut executionem impediatur, debet docere de sua possessione vera, nec fraudulenta nec dolosa, quia ista non impedit executionem, n. 360.
 Possessio dolosa & in fraudem tertii non aufertur, etiam si dominus a re exeat, n. 361.
 Tertio si alias non prajudicet sententia, si tamen ad iudicium citetur, etiam non comparenti sententia non nocet, n. 362.
 Oppositiones per tertium executioni sententiae, seu instrumenti guarantigati parificatur a jure, n. 363.
 Tertius si succumbat, poterit suam exceptionem deducere in via ordinaria, & quando secus, n. 364, & seqq.

Requerent contingit, ut executores, inter executionem executoriales sibi commissas, tertios, qui nec expressè, nec tacite, principaliter nec incidenter, visibiliter, aut virtualiter, in executorialibus, & sententis comprehenduntur, nec etiam nominantur, afficere contentur; notissimos juris, & commissionis suae terminos excedentes, quare ita oppressi curant, coram illis comparere de suo jure, interesse, praeservatque legitimis exceptionibus opponentes, repositionem petere, oblata prius probatione incontinenti, quos quandoque executores rejiciunt, & ad ulteriorem actualem executionem procedunt protervi, a quibus propterea appellacioni interjecta, & interposita, imò vin vi

B b b 2 addentes,

addentes, abnegant insuper dilationem, pro qua, & repositione obtinenda, oppressi ad charitativum hoc violentie auxilium (necessitate impellente) confugiunt, ubi per supremos Senatores, actus & processu visis, informatos de manifesta vi adesse, reprehendam iustissime declarant. Enimvero ad hoc tertio, cui executoriales non obstant, interposita appellatio, & iusta, & legitima est, utrumque effectum operans, tanquam ab excessu interjecta, cum clare hoc casu excedat executor, text. est in cap. P. & G. de offic. delegat. ibi cum huiusmodi delegata iurisdictione ad alias personas nequeat prorogari, &c. text. in cap. cum olim Ab. eodem tit. ibi, nequaquam ad dictos iudices cognitio pertinetur, cum in scripto nulla de illis mentio haberetur, nec ad ipsos potuerit iurisdictione prorogari, cum procurator ad illa solummodo intelligatur constitutus, que in commissionis literis invenitur expressa: & de iure Regio facit text. in l. 20. c. 4. p. 3. ibi. mas de zimos, que por tal carta como es lo no puede juzgar a quel a quien fuisse enviado mas bombres, ni mas cosas de quanto dixere, &c. & l. 47. tit. 18. eadem p. 3. facit text. l. quicumque C. de executorib. & exat. ibi, hoc tamen potestatis arripit, quod mandatum curae suae specialiter approbetur, &c. facit illud Christi Domini, Joan. 19. cap. Non haberes potestatem adverium me ullam, nisi tibi datum esset desuper, &c.

Quia sententia cum stricti juris sit (ut inferius diximus) non extenditur de persona ad personam; scilicet, de expressis in ea, ad non expressas; eleganter Menoch. consil. 110. a num. 10. Roman. consil. 403. a num. 4. Alexand. consil. 208. lib. 6. n. 4. Roland. a Valle consil. 74. num. 76. lib. 4. Cardinal. Tusc. practicar. concl. tom. 5. littera S. conclus. 126. num. 93. quod hic fit excessus, quem diximus, de persona ad personam, post utrobique Doctores tenent, Vantius de nulli. sentent. ex defectu juris ord. &c. sub num. 93. latius prosequitur post alios per eum citatos Aviles in cap. 1. praet. gloss. mandado. &c. a n. 30. seqq. Castellus a Bobadill. in polit. lib. 2. cap. 21. num. 64. probantes insuper nullum esse, quidquid ita executor fecerit, quos nos latius hoc lib. 3. cap. 3. a num. 101. & per totum, & capitib. sequentibus; & quod eo casu appellatio legitima sit suspensiva, non ager probatione, cum valida sit consequentia, adesset in executeore, seu alio etiam delegato excessus, ergo liber appellare, ex his quae exactissime a nobis dicta sunt, & congesta in dict. cap. 3. a numer. 15. & capitibus etiam omnibus sequentibus, quae regula, & ex ea deductum argumentum, adeo constans est, & perpetuum, ut nullam unquam ei quod meminimus (si mens mea me non fallit) fallentiam, ac limitationem potuerim reponere.

Et in specie quod ab hoc executorialium executoris excessu (de persona ab personam) appellationi emittit ut legitima, & tanquam suspensiva, sit omnino deferendum, probant expressis Alexand. consil. 62. num. 6. vers. nos in dicta pronuntiat lib. 2. per quem referens etiam sequitur, idem affirmat Cardin. Tusc. pract. concl. tom. 1. littera A. conclus. 4010. num. 5. videndus a num. 2. dicentes, quod licet ab executeore non appellatur, quando rationalis iustaque causa specialiter exprimitur, admittenda erit utique appellatio, causam legitimam dicentes inter alios, quando executor excedit de persona ad personam; idem etiam probat Rebuff. in tract. de sent. execution. art. 7. gloss. 12. n. 2. vers. potest tamen, & gloss. 12. n. 9. f. 373. & f. 380. dicens, quod si quis compareat coram executeore se contra executionem opponens, quia eum sententia, & executoriales non tangunt, allegans legitimam aliquam exceptionem, si executor illam oppositionem non admittat, tunc pars comparens poterit legitime appellare, quia limitis commissionis in hoc excedit executor, Rebuffum referens sequitur Sigismund. Scaccia. in tract. de appel.

quasi. 17. l. 10. sub n. 34. ad medium, quibus recte convenit quod animadvertunt Angel. in l. si cum except. §. hac autem actio, ff. de eo quod meus causa.

Et probant etiam hanc conclusionem Casar Contar. in repet. Lunie. C. si demonem poss. q. 24. tertius appell. sub num. 1. & sub n. 5. vers. quibus tamen, & n. 6. ubi late disputat, resolvit etiam Achil. Personal. in tract. de adipis. poss. sub n. 340. vers. bene autem, & vers. vel & quoque tom. 3. part. 2. fol. 269. dicentes, quod in tantum tertius impedit executionem sententiae, qua comprehensus non est, quod si executor, non obstante sua oppositione legitime interposita, pronuntiet, executionem nihilominus faciendam esse; posse tertium legitime appellare ab hac refectione, & non admissione, seu executione; quod bene procedat appellatio, quia hic adesset excessus, probat Scaccia appellat. q. 17. lim. 6. membr. 4. n. 55.

Pro quibus facit inevitabile fundamentum, nam tertius non potest comparere, nec impedire executionem, nisi opponens legitimam exceptionem simul, scilicet; nec aliquid ratione sibi non praedjudicare sententiam, ut in discursu huius capituli apparebit, sed quando executor non admittit legitimam exceptionem, ab eodem etiam nominatim condemnato oppositam, evidenter excedit, & licet a non admissione appellare (ut cap. praeced. dixi) ergo multo fortius in oppositionis refectione tertii, qua concurrunt duae causae; rejecta exceptio legitima, & executio facta contra non comprehensum in executorialibus. Imol. in l. ab executione, Cod. quorum appell. non recip. Lancel. de attent. 2. p. cap. 12. limit. 53. n. 21. Capicinus dec. c. in causa Domini Comitis n. 17. vers. sed quoad casum nostrum, docentes, appellatione esse deferendum, quando sententia lata contra unum vult exequi, executorialesque decernuntur contra alium, quia tunc adesset excessus, & iustum gravamen.

Hinc etiam est, quod delegatus cognoscendo in expresso in commissione sua, velit citare non expressum, licita erit appellatio ab hoc citato non citando, tenet Scaccia in tract. de appell. quasi. 17. lim. 47. n. 24. fol. 476. Greg. Tholof. in tract. de appell. l. 1. c. 21. sub n. 2. vers. quis vocetur. f. 86. facit quod Guido Papae in eodem tract. de appell. q. 49. t. 5. fol. 59. facit pro eis superius allegata.

Et super quod tertii comparentis appellatio impedit, & suspendat executionem sententiae latae contra condemnatum; tenet Anton. de But. cap. veniens 38. num. 20. vers. oppono quod non impedit. & Francisc. de Aret. colum. 3. n. 16. de test. Abb. in c. cum super 17. num. 5. in fi. de sententia & re jud. Rebuff. in tr. de litter. oblig. art. 1. gl. 16. n. 1. & l. f. 78. Covarr. in pract. qu. cap. 16. in fin. prin. & sub n. 1. Menoch. de adipis. poss. rem. 4. q. 10. n. 847. Casar. Contar. in repet. Lunica C. si de momen. poss. lim. 23. n. 17. Lancel. Robertus de atten. 2. p. c. ampliat. 41. n. 2. qui n. 4. & 5. dicit, ut appellatio tertii impedit executionem, quia operatur effectum suspensivum, & probari videtur in cap. super eo, de off. & potest. iudicis delegati.

Quod quidem procedit, etiam si contra condemnatum late essent tres sententiae conformes, quia tertius legitime comparens allegando, sibi non praedjudicare, impedit earum executionem ratione sui juris, & interesse praerelativi, tenet Rota decis. 13. alias 441. nota utrum lata, de sententia & re jud. in antiq. Felin. in d. c. veniens el. 2. n. 17. not. 3. de testibus & in c. cum super 17. colum. penult. n. 18. vers. item nota de sentent. & re jud. Vantius in tract. de null. tit. quis poss. dec. de null. n. 19. vers. quinimo f. 376. Gabriel. consil. 28. quando n. 42. h. 2. de communi opinione testatur Covarr. in pract. quasi. cap. 15. num. 9. vers. hinc aperte sime. Rota Romana dec. 320. sub n. 1. p. 1. divers. quia contra tertium non citatum exequi sententia non potest Dacia regula

reg. 277. limit. 4. Afia. praxi §. 31. lim. 5. Craveta consil. 572. num. 128. Cartar. decis. 55. n. 8. Coila de rei ingr. dist. 95. n. 11. Rota Genueat. decis. 111. n. 2. Tiraquell. tract. res inter alias acta. Masul. ad Capic. dec. 20. n. 5. Rota consil. 37. n. 4. Rolan. consil. 5. per tot. vol. 20. 2. Covar. pract. cap. 16. n. 4. Martelcol. lib. 2. resol. 121. n. 2. & 5. Caval. dec. 5. n. 7. 15. p. 1. Menoch. de adipis. remed. 5. n. 142. Vivi. decis. 237. n. 2. & 3. Guill. lib. 1. obj. 118. n. 1. Trantancq. var. res. l. 3. de empt. & vend. resol. 10. sub n. 12. Monald. consil. 49. Honded. consil. 20. vol. 1. Marius Giurba late dec. 93. num. 7. ubi quo respectu tertii non citati sententia est nulla, & ideo debet audiri ante executionem, sive actum fuerit actione reali, sive personali, post Bar. Cavallos. comm. comm. q. 820. n. 24. Ruginel. in tract. de appell. §. 2. c. 1. n. 49. loquendo in tertio, non citato, qui noluit comparere se opponens in processu, ut postmodum in executionem comparens, quia res iudicata sibi non praedjudicat, ut impedit executionem; vide infra n. 361. & docent Roma. consil. 69. viso questionis themate, in fin. Alex. consil. 15. viso & considerato tom. 5. lib. 6. Boerius decis. 76. breviter n. 1. dicens, si comparens docet de iure & interesse suo iusque legitima exceptione in continenti, sequitur Scaccia de appell. quasi. 17. lim. 6. membr. 4. num. 51. fol. 352.

Isti autem tertii oppositores executorialium executionibus multis de causis, ac rationibus comparent; docentes sibi non praedjudicare sententias; aut quia a principio in causa (cum principaliter & de per se neotionem tangit) non fuerit citati. Siquidem ad eum actum, ex quo quis laedi potest, si non vocetur, nullum illi praedjudicium affert res iudicata, text. est in l. de unoquoque, ff. de re jud. l. nam ita Div. ff. de adoptionibus, l. 2. & l. fin. C. si per vim, vel alio modo elatet. quatuor, de majora. & obedien. c. cum ex literis de in integr. rest.

Clemen. pastoralis, de re jud. Hinc est, ut res inter alios acta alius non praedjudicat, nec res iudicata obstat, text. in l. fin. ff. de re jud. l. ff. de excepti. rei jud. l. 2. si idem, ff. de accus. l. Modestinus ff. de exception. l. 2. C. de fide instrum. rationem reddit Bal. in d. l. 2. per text. ibi n. 3. C. de fide instrum. & in l. ingenuum, ff. de statu hom. quoniam si is non fuit vocatus, non erat iudicio subiectus, nec tanquam pars nec tanquam adhaerens, vel instruens causam, & ideo non videtur ratificare causam, quoniam vigor pronuntiationis nascitur ex iudicio, in quo erat inclusus; sequitur Rebuff. in tract. res inter alios acta n. 4. ubi ex Alexand. & Abb. aliam reddit, ut gesta ad suos auctores restringantur.

Hinc est, ut ubi duo, aut plures ex eadem causa proportionibus, juris habent, sententia adversus unum lata ceteris non praedjudicat, veluti in duobus coheredibus, & in duobus collegariis, l. sepe ff. de re jud. text. in l. 1. & in l. si cum uno, ff. de excepti. rei jud. l. 2. C. de fide instr. l. cum duob. C. de inofficioso testam. notantur Bal. in l. 2. C. quibus res iudic. non nocet. Abb. in c. quamvis, col. 6. de re jud. Alexand. in d. l. sepe n. 15. & clarius n. 26. & 58. Sigism. Gofred. consil. 10. n. 4. Oclavia. in dec. Pedemon. dec. 157. n. 16. & 17. Tiraq. de nobilitate c. 37. n. 7. & idem multo fortius, si duo haberent ius non ex eadem causa, iuxta text. in l. si de certa C. si propter publ. pers. gloss. in l. cum miles §. 1. ff. ex quibus causis mortis. Ant. Pereg. in tract. de fideicommi.

art. 43. n. 4. rectam reddens rationem, quia ut obisset exceptio rei iudicatae, necessario requiruntur, identitas personarum, identitas causae, & identitas rei, l. cum qualibus §. fin. cum legibus sequentibus, ff. de exceptione rei jud. & sententia contra unum ex locis specialiter laia, non comprehendit alterum ex eisdem locis. Corneus consil. 7. n. 8. fol. 66. vol. 1.

Hinc est, quod quando duo praetendunt ius aequè principale, sententia pro uno, vel adversus illum lata, non prodest, nec nocet alteri. Ill. in §. praedjudiciales, Salgado de protecl. Reg.

instiuit. de actio. n. 27. late Otalora tract. de nobil. 2. p. 5. p. princ. cap. 8. n. 1. cum seqq. fol. 207. Covar. in pract. quasi. cap. 13. n. 5. & facit l. 19. tit. 22. part. 3. Tiraquell. in tract. res inter alias acta lim. 18. Joan. Faber. in d. §. praedjudiciales, n. 41. Petrus Surd. decis. 289. num. 12. Mieres tract. de majora. 2. part. q. 4. illatione 1. n. 31. in 28. noviori impressione, qui ex hoc n. 32. infert ad communem, dicens, quod quando duo fratres hiigant super nobilitate, & unus pronuntiatq. plebeius, haec sententia alteri fratri non nocet, nec contra; pro quo citat l. ad probationem C. de probationi. & de hoc vide etiam late, & optime prosequentem Tiraq. in tract. de nobil. c. 37. n. 7. qui post multos allegat ad l. cum duobus C. de inofficioso testam. juncta l. Papinian. si ex causa ff. eodem, ad hoc, quod ubi sententia facit ius quoad alios, non nocet tamen habenti ius aequè principale, & an profit sententia ceteris fratribus ex 29 eodem patre, vide eundem ibi n. 41. post alios, & quod quando fratres duo litigant super nobilitate, & unus pronuntiatq. plebeius, haec sententia alteri fratri non nocet, cum praetendat ius aequè principale, nec & converso, post alios probat Mieres de majora. 2. p. 30 q. 4. illatione 2. n. 10. & dicit communem praxim fundantam in l. ad probationem, Cod. de probat. quam dicit egregiam, & ad propositum a nemine ponderatam, quemadmodum sententia lata contra plures, quae valet contra praesentes, & legitime citatos, contra abentes autem, nec legitime vocatos, nulla est, prout ita obtinuisse in Rota dicit Mandos. ad Lapiam allega- 31 tione 80. in verb. lib. 6. in causa Romana bonorum de Zambellariis coram Ordinario, Gratian. in disceptation. forens. c. 162. n. 12. tom. 1.

Hinc etiam est, ut tertio possessore rei non citato, ad 32 cuius restitutionem alius condemnatus est, res iudicata non nocet, sed potest opponens de iura exceptione & possessione ius docere, & executorialium executionem impedire, ipsa siquidem adversus illum, locum habere nullo modo potest. Rebuff. in comment. ad leges Hablic. tit. 2. de liter. oblig. art. 2. glo. 1. n. 63. & 64. Neguzan. re pignori. 1. memb. part. 8. n. 10. & 11. Pet. Duena in reg. 279. n. 2. & 3. cum seqq. Marant. de ordine iudic. 6. part. actu 3. princ. n. 32. & 33. Rodetic. Xarez in repet. l. post rem. in declaratione l. reg. lim. n. 2. & 4. cum alius seqq. Azeved. in l. fin. tit. 1. lib. 4. reop. Gondiz. de Paz. in praxi 4. part. §. tom. cap. 2. n. 49. Parla. l. rerum quotid. cap. fin. 4. part. §. 5. n. 1. & 2. Felicianus de censib. l. 3. c. 4. n. 6. qui declarant, sive us execu- 33 tivum proveniat ab actione reali, & hypothecaria, sive ab actione personali, per text. in l. deb. C. si adversus creditorem per script. oppona. ubi B. & ex l. 1. §. si hares perceptio suuro ff. ad Treb. l. 1. & 2. C. quibus res jud. non nocet, l. nam postea. §. fin. de iurej. cum aliis ab eisdem citatis. Giurba decis. 93. n. 3. ad fin. & per l. a D. Pio, §. super rebus, & gloss. ibi verb. controversia, ff. de re jud. tenet Aloyl. Ricc. in collect. dec. 1257. 4. p. dicens, quod executio est trium conformium impeditur, si tertius de cuius interesse agit, ratione suae possessionis, non fuerit citatus super re, per sententiam alteri ad iudicata, tenet Rota dec. 13. de re jud. in antiq. & fuisse tantum in una Burg. de Elin. 26. Novemb. 1888. coram Orano, testatur Ricc. ibi, ubi etiam, quod tertius 35 solus possessionis ratione, poterit impedire executionem sententiae latae super re, alteri ad iudicata, secus autem quando ipse tertius rem non possidet, quia tunc nec est legitimus contradicitor, nec executionem impedit. Bilignet. decis. 4. de iud. & fuisse dictum in una Bono. possessionis 10. Novemb. 1396. coram Corduba testatur Ricc. ubi proxime d. collect. 1557. a prin. ubi per totam tractat de limitationibus; & magis nos in specie dicemus inferius. Et huic tertio possessore iustitiae suam possessionem probare ad impediendam executionem, non tamen tenetur titulo iustificare, ut post alios 36 Bbb 3 latius

latius comprobat Giurba decif. 93. n. 3. & 4. Socin. confil. 158. col. 7. Gozad. confil. 103. col. 3. Roland. confil. 5. n. 15. l. 2. Peronalis, de adpifcend. n. 340. Vincen. Caroc. in traft. de excep. exceptione 69. n. 30. & post alios diximus infra n. 87. & vide n. 81.

37 Quod quidem eleganter perinet ut edito in iudicio inftrumento emptionis & venditionis, donationis, aut promiffionis, puta aliquid fundi, vel fpeciei certae, fi iudex mandaverit ftatim tradi poffeffionem ipsius, vel in eam mitti actorem cum claufula (falvo iure melioris poffeffionis) quod quidem hoc casu recte facere potest virtute claufulatum quarentiarum, ipfo tamen venditore seu promiffo poffidente eandem rem etiam ipfo non citato, iuxta ea quae notat Parif. de Puteo de synd. §. iudex c. 1. n. 36. Ill. in l. ne quidquam, §. ubi decretum num. 7. ff. de offic. praefens. Bal. in l. fin. cum. C. de edit. D. Adr. Bar. & caeteri in l. a. D. Pio. §. in vendit. ff. de re iud. & faciunt quae nos latius diximus fupra cap. 5. an. 23. verf. & hoc eleganter inferi, &c. ubi multa in propositum congefimus, post alios, & de effectibus hujus claufulae iustificativae (falvo, &c.) latiffime post plures Pataes a Mieres de majorat. 3. p. 9. 16. n. 40. fol. 74. in noviori impressione, nos obiter 2. part. cap. 25. n. 43.

38 Tamen alio extraneo, seu tertio non nominato, nec obligato in dicto inftrumento poffidente, poffefio ita sine caufe cognitione data, nulla erit, sed debet comparere audiri, & miffionem seu executionem impedire. Bal. in l. ob maritorum C. ne uxor pro marito ad fin. & in l. obfervare §. proficisci q. 24. ff. de offic. praefens. Ill. in l. fin. in prin. n. 3. B. de iure deliberan. Parlad. lib. 1. rerum quodid. c. 10. a prin. faciunt l. meminim. C. unde vi. & B. post gl. in l. iuste poffidet, ff. de acquir. poff. Ill. in l. iudex cavere. n. 5. ff. de iurisdic. omnium ju. faciunt expresse in terminis ea omnia quae hoc capite diximus in §. concl. per totam, quae omnino hic applicat Mieres d. num. 49. advertit insuper Parlador. ubi proxime, ut iudex superior, ad quem per appellacionem aut querelam irit iste tertius poffeffor spoliatus;

39 iniuste non agit fi poffefforem vel summatim de sua poffeffione docentem, etiam obfervatio non citato, ftatim in poffeffionem restituerit, iecundum Bal. in l. eale pactum, §. qui provocavit. quasi. 10. ff. de pactis. Panormit. in cap. quia clerici, n. 4. de iure patr. Parif. de syndicatu, §. de captura cap. 3. & latius Hippolyt. confil. 36. num. 12. & singulari 195. quia de facto fiunt, de facto, & sine caufe cognitione rescindere jus, l. minor. ff. de evictionibus.

40 Hinc etiam fluit, ut tertius non citatus poffit appellare a fententia, seu decreto de immittendo haerede in poffeffionem bonorum, in l. fin. & ejus executionem propterea in pedire, ut probant Zuchar. in l. eadem. l. fin. C. de edito D. Adr. n. 446. quem referens fequitur Menoch. traft. de adpif. poff. rem. quasi. 100. n. 845. verf. declaratur 1. fol. 55. & post eum Lancel. de attent. 2. part. c. 12. ampliat. 14. sub n. 3. & 4. Caf. Contar. in repet. l. unie. l. 2. n. 1. C. si de momen. poff. fuerit. Achilles Perio. in traft. de adpifcen. poff. n. 339. verf. vel, & quoque, tom. 3. p. 2. fol. 269.

41 Alia etiam ratio, & legitima exceptione, potest ifte tertius componere coram executore executorialium, & impedire executionem earundem, quam contra fe vult facere, nempe quia licet citatus fuiffet ad caufam & negotium principale, & cum eo actum; tamen in fententia, cujus executoriales exequi mandatur, non fuit nominatus, nec de eo in fententia mentio fit, quae quidem de caufa legitime impedit executionem, quae quidem contra eum locum non habet, nec officit fententia, nam fi non fit nominatus, omnifum intelligitur, & fic nonfum condemnatus, ac ideo non procedit executio adverfus non nominatum in fententia, licet bene contra alios expreffum condemnatos, & nomina-

tos in ea, quoque tenor fcripturae demonftrat, ita docent Bal. in confil. 149. in 3. volum. Bal. & Imol. in l. fi bina ff. de injufto rup. eff. & Bal. in l. fi pro te in fin. C. de doti promiffione. Alexand. confil. 83. vifo ibemate fupra praefcript. n. 11. vol. ult. l. 3. Ruin. confil. 209. n. 21. l. 1. Bart. in l. 1. n. 6. & facit adf. C. communia de legat. l. 1. Bart. in l. 1. §. inter dum, n. 4. a quibus appellare non Alexand. in l. boxes in prin. ad Trebell. Gozad. confil. 28. n. 27. col. 4. in fin. ver. 13. renuntiatio. Marant. de ord. iudic. §. p. actus 3. tit. de execut. fenten. n. 22. Menoch. de adpif. poff. rem. 4. n. 848. Afm. in praxi iud. §. 31. c. 2. lim. 25. n. 3. Gratian. in difceptat. foren. c. 150. a prin. tom. 1. qui idem intelligunt in non nominato, ut nec paffive, nec active habeat locum executioni fententiae, & quod tertius non nominatus in fententia poffit licite ab ejus executione appellare, licet nominatus fpecialiter in ea appellatio prohibita fit quacumque caufa, probant Philipp. Franc. in c. pafforalis, 32. n. 26. de appell. Rebuff. in traft. de lieris obligat. a. l. glof. 10. 45. n. 1. & 11. fol. 77. & 78. Caefar. Contar. in repet. l. unie. C. si de momen. poff. fuer. appell. lim. 23. n. 4. Rota Romana tenuit, ut testatur Caputaquenf. decif. 4. appellatio non admittitur.

Quibus pertinet, quod quando in aliqua caufa prohibetur appellatio, non fe extendit prohibitio ad tertium non nominatum in fententia & omiffione, fed habet locum inter perfonas fpecificatas, docent B. in l. 1. §. inter dum, n. 4. ff. a quibus appell. non licet. Francifc. Aret. in cap. v. n. 38. n. 15. Felin. ibi sub n. 5. de tell. idem Felin. in cap. qualiter & quando sub n. 13. de accus. Philipp. Franc. in cap. pafforalis n. 15. & sub n. 26. de appell. Marant. de ord. iudic. 7. part. actus 2. princip. lim. 28. num. 339. f. 508. Lancelot. de attent. 2. part. c. 12. ampliat. 14. princ. n. 6. & 7. lim. 8. n. 46. & 47. Brededor. in traft. de appell. part. 1. tit. 11. in verbo, Principes, col. 27. sub liter. B. Covar. in praft. q. c. 15. n. 4. in fin. verf. quarto fi addamus fin. & n. 5. Menoch. in traft. de adpif. poff. rem. 4. q. 100. n. 847.

Quae quidem omnia & eo fundamento fulcuntur, quia fententia effi fticti juris, & tantum difponit quantum loquitur. Cencius in l. ius nostrum n. 1. de reg. juris. Caftren. confil. 188. n. 6. Gozadinus confil. 50. num. 12. Socin. junior. confil. 182. n. 67. l. 2. Cravet. confil. 188. n. 6. Menoch. confil. 80. n. 39. Joan. de Anan. confil. 18. vifa fententia in prin. Capola confil. 57. nec ultra extenditur, quam importet verborum fonus, B. in l. Julia n. 5. de conditione indeb. Alexand. confil. 108. n. 2. vol. 5. & ex Decio, utroque Curtio, Ill. Ripa, & alii probat Surd. dec. 20. l. 2. n. 13. nec ex ea plus probatur, quam ex ea neceffario inferitur. Alexand. confil. 84. in caufa n. 13. Ancharan. confil. 437. illa fententia in fin. nec aliunde continere dicitur, quam quod neceffario inferitur ex ea Alex. confil. 123. difpuffis n. 8. l. 4. Decius confil. 248. de duobus col. fia. Fulgol. confil. 140. praefupponitur col. penult. verf. ad fecundum. Decius in l. 1. ff. de offic. ejus. Caftren. confil. 441. in num. 5. fin. lib. 2. ubi eleganter dicit, quod cum condemnatio requirit fcripturam per fententiam, non expreffa in ea non veniunt, quem fequitur Cardinal. Tufch. traft. concluf. tom. 7. litera S. concl. 126. n. 66. & additionat. ad Caftrenf. adducit plures concordantes.

Et hinc effi, quod quando contra plures conventos, & citatos, cum quibus his agitata effi, a fingulis aliquid petitur pro portione, fi iudex contra aliquos pronuntiavit, & contra aliquos non, minime intelliguntur non expresse nominati abfoluti, nec etiam condemnati, fed omiffi tantum, & ideo iterum poterit iudex pronuntiare fuper illorum caufas, eos abfolvendo, vel condemnando, item autem fententia illis non officit, nec valet contra illos tanquam non condemnatos, nec comprehenfos exequi, ita probant Bart. & alii in l. 1. C. si adversus rem jud. Abb. & Felin. in cap.

cap. cum inter. de re iud. Cardin. Tufch. d. tom. 8. liter. S. concl. 126. n. 86. qui etiam ibidem n. 85. pariter ad propositum dixit, quod fententia condemnatoria lata fuper una te ex pluribus petitis, & non inferitur caetera- rum abfolutio, nec condemnatio, fed omiffio. Idem etiam probat Menoch. confil. 110. n. 62. B. in l. 4. C. de poffit. idem dicit Imol. Ant. de Butr. & Felin. in cap. exceptionem, de excep. gl. in d. l. 1. C. si adversus rem jud. Jo. Garc. de expen. & melior. cap. 6. sub num. 17. quidquid etiam in condemnatione non effi expreffum, cenfetur omiffum, ut dicit Decius confil. 442. n. 8. & confil. 7. n. 7. Ozal. dec. Pedemon. 64. n. 2. Elcobar in traft. de ratiociniis cap. 23. sub n. 19. & de exceptione oppofita, fuper qua effi actum, fed non condemnatum, mentio fit ejus in fententia, ut cenfetur omiffa quando cum ea compatitur, effi text. in l. quod in diem, §. si rationem, ff. de compensationibus, circa quae vide etiam quae latius diximus fupra cap. 7. de excep. a. n. 81. maxime cum fententiam non extendi de perfonam ad perfonam, de expreffis ad non expreffa, diximus, ex Rolando a Valle, Menoch. Tufch. & aliis fupra a. n. 81.

51 Is fic generaliter cognitis, ut ad fpeciales, & practicabiles caufas devenimus cum altius requiritur examen, ut clarius elucefcant, quae apud Doctores fatis confufa reperiuntur, in quatuor examinandas diftinctas refolutiones dividam. Et prima illa erit quando quis condemnatus effi per fententiam actione personali ad certam pecuniam quantitatem praestandam Petro, & quia non folvit, executio effi faciendae captis pignoris fcilicet in alia re debitoris condemnati, & tunc coepta executione tertius comparat, certans eam impedire, five ratione poffeffionis, five ratione proprietatis, five alterius cujuflibet legitimi juris & interefte allegati.

52 Secunda fit refolutio, quando condemnatur poffeffor rei ad illam praestandam, & refiftendum Titio, & in hujufmodi fententiae executione comparat tertius eju impediendi caufa, allegans ad fe illam pertinere iusto tit. & ratione, non tamen allegat poffeffionem habere, fed illam habet condemnatus, ut diximus.

53 Tertia fit refolutio, quando nec condemnatus, nec tertius poffident, nec alius quilibet; fed res effi vacans; & tertius comparat executorialium executioni, docens de iure & interefte fuo, vult illam ejus virtute impedire.

54 Quarta & ultima folutio erit in hac materia, quando quis condemnatus effi per fententiam ad rei refiftutionem Francifco, & tertius comparat in ejus executione allegans fe poffidere illam, de fua poffeffione docens.

Quibus quidem quatuor regulis folvendis, recte cognofces quando tertius opponens fe executorialium executioni illam poterit impedire, & ut legitimus contradictor queit; non admiffus per executionem, appellacionem prorumpere fufpenfivam, fecundum quae dicta funt a prin. hujus c. ad quas quidem refolutiones reducere poteris varias, & difperfas Doctorum doctrinas, quae nimiam aliter confufionem pariunt, & etiam doctos folent confufos reddere, & intricare.

De prima in primis inveftigandum erit, fcilicet quando quis condemnatus effi actione personali ad certam pecuniam quantitatem, ita ut ejus executio fit faciendae in alia re, quam debitor condemnatus effi, tunc fiquidem comparat coram executore contradicere executionem, vel quia rem illam quae ad executionem faciendam capta effi poffidet, at tunc docendo de fua poffeffione in continenti, ut legitimus contradictor executionem impedit omnino, in quo nullibi dubium effi l. a. D. Pio §. fuper rebus ff. de re iud. ubi Bart. n. 3. in fin. Rebuff. in commentariis ad leges Gall. tom. 2. de liter. oblig. art. 2. glof. 1. num. 63. & 64. Petrus de Dueñas in regu. 277. a num. 1. cum feqq. Roland. a Valle confil. 5.

videtur n. 8. & feqq. l. 2. Angel. Aset. in l. fententia sub n. 7. verf. advenas tamen. ff. de appellat. Aviles in c. 40. prato. in glof. verbo execut. n. 56. optime & acure Parl. lib. 2. rerum quodid. cap. fin. 4. p. §. 5. n. 1. & 2. Azeved. in l. fin. tit. 21. lib. 4. recop. n. 12. Gond. de Paz. in praxi 4. p. tom. 1. cap. 1. n. 49. Rod. Xuar. in repet. l. poff. rem. in declaratione l. Regni lim. 1. a n. 1. cum feq. Felician. de cenfibus, l. 3. c. 4. n. 6. Amador Rodrig. de execut. l. 4. sub n. 43. tum quia ifte tertius poffeffor nondum litiga- vit, nec victus effi de fua poffeffione, ut ab eo poffit avocari, ut etiam advertit Scaccia de appell. q. 6. lim. 6. memb. 6. n. 53. ubi n. 53. dicit procedere etiam fi tertius de nuda poffeffione opponat, & probat, etiam fi non alleget iuftam effe, cum praefumatur, quia res inter alios acta, aliis non obftet, nec noceat, aut ifte tertius hoc casu comparens ad executionem condemnati actione personali ad quantitatem, fententiae tradenda effi executioni in re, quam condemnatus fuam effe afferit & ut talem nominavit, ut in ea fubftandanda fatisfactio creditorum pro quantitate debita; tertius autem comparens (cum in hac fpecie facillime executio impediatur) opponit de dominio fuo dumtaxat, & illud probare, fe offert in continenti, & ftatim, fcilicet eandem rem, in qua fit executio fuam effe; fiquae dominus ejus legitimus effi admittendus contradictor, text. in l. a. d. Pio §. fi fuper rebus, ubi gl. verbo, fiat. B. & omnes Innoc. & alii in cap. veniens de vftib. Ripa l. 3. tit. 27. p. 3. docet eleganter Covar. in praft. q. 16. n. 3. verf. quartus casus fapiffime, & in verfic. decimo ex iis, &c. qui per totum numerum 4. agit, altiffique explicat hoc casu, cui incumbat onus probandi dominium oppofitum a tertio fine poffeffione, & quid quando allegat poffeffionem tantum fine dominio. Quid autem quando opponit tertius de utroque dominio, fcilicet poffeffione, ubi quidem eleganter, ad quam te remitto libenter, & in hac fpecie fequitur Covar. in dictione 4. dicit Scaccia in traftatu de appell. q. 17. lim. 6. membr. 4. n. 85. in fin. quod fi fententia lata fuper actione personali ad quantitatem pecuniae, fiat executio ejus in rebus, quas victor afferat effe ipsius condemnati debitoris, tertiusque allegat ftatim docens effe dominium earum rerum, cum facilius hoc casu impediatur executio, ipfi tertio oppofitori incumbit onus probandi, fi autem fit ipfe tertius etiam in poffeffione dictae rei, victori obvieti fententiam, & executionem petenti, incumbat ejus probationis onus.

Aut igitur is tertius hujufmodi executioni fententiae pro quantitate certa contra debitorem factae, fe opponens comparat coram executore, iftam impediendi caufa allegans non dominium rei, nec poffeffionem, fed illud jus, puta; quia dicit, fe effe potio- rem & anteriorem creditorem, & anterior, & fuis hypothecam habere in illa re, fupponens, non habere debitorum condemnatum fufficientia bona, ad fatisfaciendos creditores, & tunc hoc casu (cum ut diximus, hac in fpecie facillime impediti executionem) ifte tertius admittendus effi, & fuperfendendum in executione, quoque de iure fuo cognofcat. Innocent. in cap. veniens 36. el. 2. verf. fed contra de refi. 2. n. 1. B. in leg. a. D. Pio, §. fi fuper rebus, n. 3. verf. oppono extra. ibi, fi vero fu miffio, ff. de re iud. Felin. in dicto cap. veniens, n. 5. sub num. 9. communem dixit Alexand. confil. 15. vifo & confiderat. colu. 2. n. 5. lib. 6. Alexand. Idem in confil. 17. requifit. lib. 1. quem referet & fequitur Felin. in cap. cum fuper 17. colu. penult. n. 17. de fententia & re iudicata. Scaccia ubi prox. num. 85. exactius effi videre post plures ab eo citatos per Gondizal. de Paz. in praft. 4. part. tit. 1. cap. 3. per tot. ubi de creditore opponente fe executioni factae in bonis debitoris, praetendente potentius fuis caeteris creditoribus praefendum. Illud animadvertens, quod fi prior creditor, cujus favore pro certa quantitate

66 lata fuit sententia, cuius executioni facta contra bona debitoris condemnati impedienda, alius, aliive creditores comparent, allegantes sua anterioritatis, & prioritatis iura, esseque propterea preferendos. Evitabit igitur prior hic creditor suae executionis suspensionem, & impedimentum, si offerat, & det cautionem in forma depositi in eventum succumbentiae, qua data procedat executio sua ad ultimum finem; ita dicit Scaccia ubi proxime sub num. 78. idem tenet Crescent. decis. 11. aliis 24. Beatr. de rescript. quod dignum, & iustum.

67 Ad secundam jam resolutionem devenitur; nempe, quando quis possessorem alicuius rei actione reali conventus vel etiam personalis, puta, quia ipsam rem vendiderat, donaverat, vel promiserat, tradere, quia tunc si eam possidet, in ejusque possessione sit, & condemnatus fuerit per sententiam, ad illam restituendam, aut tradendam Petro, qui in contradictorio iudicio vicit, & obtinuit, quique executorialis huiusmodi virtute executionem in condemnatum petit, si tertius compareat coram executore, & se esse dominum illius rei, vel aliud alleget, jus legitimum habere, ex quo non ipse possidet, sed tantum condemnatus, nullo modo impediret executionem sententiae, sed ulterius procedet, & recte executor, praestita tamen prius cautione ab ipso creditore vincente, in cuius favorem executio fit, pro indemnitate possessoris condemnati, & tertii oppositoris (de restituendo rem ipsam) possessori eidem condemnato super qua tunc executio fit, in casu succumbentiae, & quod ipse tertius illum evincat, ita docent Innoc. in cap. veniens 38. sub n. 1. Abb. & Cardin. Anton. de Butr. sub num. 10. vers. oppono quod non impediatur, ubi, si res est ab illo possessa, contra quem agitur. Franc. de Aret. n. 19. vers. 4. ad Felinum sub n. 7. vers. tertia conclusio, & apertius num. 9. declaratione 2. de testib. Butr. in l. 1. ad D. Pio 15. §. si super rebus, n. 3. vers. oppono, de re iudic. ubi Alexand. & Ill. col. penult. & fin. Bal. in marg. ad l. inc. in verbo, sententia debet mandari executioni. Angel. Aret. in l. 1. sententia 5. sub n. 7. vers. adventus tamen, si de appell. Lancelot. Robert. de attent. 2. part. c. n. limit. 4. n. 9. in fin. vers. limit. Marquosa. in tract. de commission. 2. part. in commissione de appel. cap. 6. n. 30. cum seqq. fol. 119. Covar. in pract. qua. cap. 16. n. 2. in fin. vers. bis tandem. Ozalvus decis. 8. obtemperat sua n. 3. vers. contrarii, de qua cautione praestanda vide etiam Cancr. var. resol. 2. part. cap. 16. ad n. 70. & seqq. fol. 140.

68 Sed hoc, quod dicimus de huiusmodi praestanda cautione per actorem vincentem, quando victus rem, ad quam tradendam condemnatus est, possidet, tunc locum habet, & procedit, quando hic tertius, qui se executioni opponi, prius egisset, & pendebat iudicium, sique inter ipsum, & reum condemnatum, si autem antea non egisset, & nec dum lis inter ipsos pendebat, sed vel post sententiam transactam in rem iudicatam, aut coepit iudicium super ipsa re contra condemnatum movere, aut in eisdem rei iudicatae executionem supponere, cautio praestanda non est, sed abique illa victori tradatur possessio per ipsum executorem, & aget tertius contra victorem rei venditione, vel alia actione sibi competente, ita docent Abb. in e. cum super 17. sub n. 15. vers. tunc quare de sententia & re iudic. Cress. dec. 10. aliis 136. cautio sub n. 1. de sententia & re iudic. Franc. de Aretin. in dicta veniens sub num. 18. vers. 4. ad Felin. n. 8. vers. declaratio 1. de testib. de communi testatur Aretin. modo citato loco, quem referens sequitur Covar. pract. quaest. cap. 16. num. 2. sub vers. bis tandem, quod etiam fatetur Fel. ubi proxime, n. 9. & eadem probat Imol. & Angel. Aretin. in leg. sententia. 5. ff. de appell. Alex. & Ill. col. ultim. in dict. §. super rebus, lentit gloss. in dicto cap. cum super verbo interpositam in finem, ad cuius declarati-

onis terminos intellige B. verum decis. 79. breviter num. 2. idem affirmant Imol. Anton. de Butr. & Fel. in cap. cum super colum. 4. de re iudic. qui text. est celebris, quem sic praefati Doctores interpretantur, & 69 intelligunt, in leg. si a quo, ff. de rei vind. in hac verba: Is a quo fundus petitus erat, ab alio eisdem fundi nomine conventus est; querebatur, si alterutri eorum iussu iudicis fondum restituisset, & postea secundum alterum petitorum res iudicaretur, quemadmodum non duplex damnus traheret? respondit, ut priori iudex ab iudicaret, eum oportere, ita fundum petitori restitui iubere, ut possessori caveret, vel satisficeret, si alter fundum evicisset, eum praestare. Hac tenus de tam celebri determinatione, quod & idem probat text. in leg. si a quo sequenti, eodem titulo, de cuius etiam interpretatione vide Cancr. variarum resolut. 2. part. cap. 16. ad n. 70. fol. 240.

Et huius differentiae ratio illa redditur a Doctores, nam quando tertius ante rem iudicatam iudicium moverat cum condemnato, si traditur, ac transferatur rei possessio in alium, scilicet vincentem; abique illa cautione, oportebit, ut inchoet novum iudicium, & fabricet novam instantiam contra hunc victorem, ad novum possessorem, & quia si victus possessor non faceret, sibi praestari dictam cautionem, possit conveniri nihilominus a secundo agente, quasi dolo defessit possidere, ut ex Bar. refert, & sequitur Franciscus de Aretin. in dicto cap. veniens sub n. 18. vers. quarto adde. Felinus num. 3. vers. declaratio prima, de testibus. Si autem ante rem iudicatam non coepisset agere, nec movisset jam iudicium, cessat haec ratio, hic timorque, quoniam omnino si ipse voluerit agere, & rem petere, teneatur instituire iudicium contra possessorem, qui talem novum victorem invenit, & sic non tenetur sibi cautio praestari, nec poterit impedire executionem, quia sua non interest, nec eius tertii praedictum considerabile est, quia cum a quolibet possessore teneatur rem petere, & rei vindicare, eodem modo poterit illam ab uno consequi, & obtinere, sicut ab illo, & sic a primo possessore, sicut a secundo, ut eleganter consideravit B. in dicta lege ad D. Pio, si super rebus n. 3. ff. de re iudic. Abb. consil. 3. Nitar. n. 3. in fin. tit. 3. Felin. in dicto cap. veniens sub n. 9. & Achil. Personal. in tractatu de adipiscen. poss. §. 341. vers. si hereditas tom. 3. part. 2. fol. 269. ubi dicit quod si hereditas possideatur ab aliquo, qui possessorem citatus ab haerede, & condemnatus fuisse, & tertius non possessor, nec pariter citatus, volens impedire executionem huiusmodi, non auditur, quia sua non interest, ex quo eodem modo, quo potuisset possessionem advocare, a primo possessore, poterit, etiam illam ab haerede vincenti advocare, quia semper intelligitur facta executio abique praedictio juris tertii huius: Ita B. verum decis. 79. breviter num. 1. Butr. in cap. veniens num. 1. in fin. de testibus.

Et hinc est, ut cum hic tertius, qui non possidet non possit ullo modo impedire executionem rei, quia sua non interest (licet cautio possessori condemnato in illo casu praestetur) pariter si propter hoc appellationem interponat de executore, nec est audiendus, nec deferendum, nec causat attentata, sed ea sprete iuste poterit executor, ad ulteriora procedere, ut post alios resolvit Robert. de attent. 2. part. c. 12. 11. ampliatione 14. numero 10. fol. 354. Sigismund. Scaccia in tractatu de appellation. quaest. 17. limitatione 6. membro 4. numero 81.

Qui Scaccia n. 83. affirmat, quod licet iste tertius, etiam si sibi non praestet cautio, quia nullum ei facit considerabile praedictum executio, & possessionis translatio, tamen si alleget possessionem transferri in duriorum adversarium, quod ita etiam iudici videatur, posse cogere victorem ad praestandam praedictam cautionem:

cautionem; ut tamen circa huius rei examinem vide quae latius determinat Covar. in pract. quaest. cap. 19. n. 3. vers. quod si tertius hic executionem veli impedire asserens, &c. per Baldum & Abbatem, ubi etiam in fine sequuntur Chassaneum in consuetudinem. Burg. rub. §. 3. colum. 7. ait quod si tertius post latam sententiam, ante tamen executionem agat contra victum possessorem, & postea opponens se executioni sententiae, cautio praestabitur a victore.

75 Et huius resolutionis materia tantum distat a prioribus, quia licet in utraque fiat executio in rebus a condemnato possessis, tamen in prima resolutione fit executio in alia re, quam victus condemnatus est, siquidem conventus est actione personalis ad certam pecuniam quantitatem debitam praestandam, & ad eam condemnatus fuit, & quia in executione non solvit, fit executio capitis pignorum, & sic in alia re, quae nullo modo fuit deducta in iudicium, quare quilibet praetendens jus ex aliqua causa, sive possideat, sive non, est legitimus contradicitor, quia hoc casu facillime impeditur executio (ut ibi diximus) at vero in nostra conclusione longe diversum contingit, si quidem executio fit in illa eadem re, quae a principio petita fuit a possessore, sive actione reali, sive quia ipse promiserat illam, vel vendidit, vel donavit actione personali; & sic cum jus tertii, qui non possidet pariter illatum remaneat; non suspenditur executio virtute rei iudicatae iuste & legitime obtenta.

76 Tertia hinc subsequitur explananda proposita resolutione, quando scilicet ipsa res (in qua aliquis obtinuit executoriales) in nullis sit protestate, nec tertius, qui se executioni eius opponit, eam possidet, nec etiam alius, imò ipsa rei possessio vacans est, quo namque casu tertius comparens coram executione executore, opponendo, & docendo de suo iure, scilicet quod cuius interest, ipsius rei possessionem victori non tradit, omnino impedit executionem sententiae, text. est optimus in c. veniens de testibus, ista fuit originalis doctrina Innocentii in eadem c. veniens 38. sub n. 1. de testibus, valde commendanda a ceteris Doctoribus, & sequuta ab Anton. de Butr. ibi num. 10. vers. oppono, qui non impediatur. Angel. Aret. in leg. a sententia 5. num. 7. vers. advertas tamen, ff. de appell. Covar. in pract. q. cap. 17. sub n. 3. vers. secundus casus. Lancel. Robert. in tract. de attent. 2. part. cap. 12. ampliat. 14. n. 14. & 15. & 56. & eundem Innocentium uti asserentem celebrem doctrinam, sequitur B. in leg. ad D. Pio §. si super rebus, num. 3. vers. oppono extra, de re iud. & quod Innocentium loco citato sequuntur omnes, affirmat Felin. in eodem cap. veniens col. 3. n. 5. ibi tract. hic solemniter, &c. & sub n. 9. ibi. declaratio secundo. Caesar. Contar. in repet. leg. unic. limit. 1. n. 93. vers. proximum Cod. si de momen. poss. Ab. Panormitan. in cap. cum super 17. n. 17. de sententia & re iud. & hinc etiam dicit Achil. Personal. in tract. de adipiscen. poss. n. 340. vers. vel & 77 quodque, tom. 3. part. 2. fol. 269. quod quando bona sunt vacantia, pro quorum possessione obtinenda, qui sententia obtinuit, ex leg. fin. C. de edic. D. Adrian. executioni si tertius, qui non fuit citatus, compareat ante missionem in possessionem, & sic ante executionem sententiae, allegans docendo in continentem de suo iure, & interesse, debet audiri, ad impediendam hanc executionem, dummodo doceat de iure suo in continentem, saltem apparenter, qui si non admittatur, nec audiantur, poterit licite appellare, quod & idem dicit Zuch. in repetition. leg. fin. C. de edic. D. Adrian. ad n. 378. quod licet regula sit negativa, ut is qui non possidet, nec detinet veniens ante licentiam, aut iustum de ingrediendo, & immitendo aliquid in bonorum possessionem, non fit legitimus contradicitor, & sic non impediatur executionem, tamen saltem quando possessio esset vacans, & a nomine occupata, quia etiam aliquis

non debet citari (ex iis quae ipse ibi n. 311.) tamen si non possidens comparet, allegans de iure suo, debet suspendi executio, quousque de iuribus suis discutatur, intelligendo semper (dicit ille) si sit paratos docere statim de suo iure, probant latius Joan. Ludovic. decis. Perus. 26. n. 14. part. 1. Jacob. Cancr. variar. resolu. 2. part. cap. 16. ad n. 71.

Et huius conclusionis ea est ratio evidens, & sufficiens, quia interest comparentis, quod non repleatur vacans possessio, nec in alium transferatur, cuius tertii causa redditur difficilior, siquidem facilius quis consequi potest possessionem vacantem, quam non vacantem. sed per alium occupatam, ita hanc reddunt rationem Innocentius, Butrigarius, & Felinus superius citatis locis, Bartolus in leg. ad D. Pio, §. si super rebus, colum. 1. ff. de re iudic. & ibi etiam Ill. numero 8. eandem reddunt Achil. Personal. de adips. poss. dicto n. 340. Zuchard. in dicta leg. fin. num. 378. Pro quo ponderant & interpretantur omnes dicti leg. fin. C. de edic. divi Adr. dum innuit, quod missio non impeditur, si nullus possidet, non intelligatur, nisi commoneat quis allegans titulum, quia donec de eius iuribus discurratur, suspenditur executio; eandem etiam legem ad propositum pro hac ratione ponderat Covar. pract. quaest. d. cap. 16. sub num. 3. vers. secundus casus. Juan. Lud. & Cancr. ubi praxi citati.

Hanc tamen conclusionem declarat, si ipse tertius ignorabat, causam agi, ut de communi testatur Abb. Panor. in cap. cum super n. 16. vers. advertas quia de sententia & de re iud. ut secus sit, quando scivit causam ipsam pendere, & agitatur, quia tunc non admittitur ad impediendam sententiae executionem, ita tenet Card. quem refert & sequitur Ab. ibi num. 17. vers. finem. Felin. in cap. veniens 36. n. 10. post tertiam conclusionem. fall. 2. de testibus. Scaccia de appel. q. 17. lim. 6. memb. 4. n. 76. qui ad hos terminos reducendos esset Boer. dec. 79. breviter num. 3. fall. & Lancelot. de attent. 2. part. cap. 12. ampliat. 14. n. 13. vers. tertio quando. Ricc. collect. 1257. p. 4. post prin. dum scribunt simpliciter, quod si tertius scivit causam agitari, & non comparuit, sed solum appellavit a sententia, praesertim contra praesentem lata, non impedit executionem, quos non solum reducas ad terminos huius declarationis nostrae, cum plures alii sint in iure casus, in quibus scientia tertii causam agitari, sibi praedicta, & sententia, ut forsitan nos infra obiter monstrabimus.

Ad quartam jam, & ultimam resolutionem accedamus, nempe quando lata fuit sententia contra aliquem, ad restituendam rem aliquam in specie, & in eius executione coram executore tertius comparens vult eum impedire, allegans se in illius rei possessione esse, & illam habere, docentque statim, & in continentem de illa, & huiusmodi possessionis interesse; hoc quidem casu hic tertius dicitur legitimus contradicitor, impediturque omnimodo sententiae executionem, nec tradenda est procul dubio rei possessio vincenti, quousque iste tertius convincatur in contradictorio iudicio, eo remedio, & actione, quae adversus illum intentari potest, ad avocandam ab eo possessionem rei illius; quae conclusio probatur in cap. cum super de sententia & re iud. leg. ad D. Pio, §. si super rebus, ff. de iud. Angel. Aret. in leg. a sententia n. 7. vers. advertas tamen, ff. de appell. Covar. in pract. quaest. cap. 16. sub n. 3. vers. tertia solet tradere, alios citat Vallal. consult. 55. n. 1. part. 1. quae conclusio non solum procedit quando sententia & res iudicata sit lata super actione reali, scilicet, rei vindicatione, ad avocandam possessionem rei illius, sed etiam quando actum fuit actione personali nominatim, ad petendam, & avocandam rem ipsam, sive titulo donationis sive venditionis, aut alterius etiam simplicis promissionis, & super ea lata fuisse contra promittentem conventum sententia, ut restitatur, &